

JEDNOM NOGOM U ZAGREBU

O Dugom Selu u okviru Grada govori se i piše kao o nečemu okončanom. Konačnu odluku donosi Sabor, vjerojatno u ožujku.

Dugo Selo i formalno u okviru grada Zagreba, kao njegov sastavni dio — tema je koja zadnjih dana posebno zaokuplja Dugoselce. To je i razumljivo. Radi se o povijesnom događaju za područje trenutno još postojeće općine Dugo Selo. Dugo Selo će time postati jedan dio grada, na njegovom istočnom rubu. Time ono neće postojati u onoj mjeri lokalno zaokruženo kao do sada, s vlastitim lokalnim sustavom vlasti i njenom znatnom autonomijom. No bez obzira na sve i Dugo Selo će, jednako kao i ostali sastavni dijelovi grada sigurno njegovati, razvijati i čuvati vlastite lokalne vrijednosti. Bitna činjenica u svemu tome je da Zagreb Dugom Selu otvara daleko brže i veće razvojne mogućnosti. A bez obzira na možebiti i nešto drugačija razmišljanja dobar dio dugoselskog područja (posebno njegov zapadni dio) već je poprimio i danomice sve više poprima obilježja predgrađa jednog velikog grada.

Čitajući tisak i slušajući radio ulazak Dugog Sela u grad Zagreb prikazuje se već kao »gotova stvar«. Izvršno vijeće Skupštine grada je uputilo inicijativu svojoj Skupštini da predloži Saboru donošenje odluke o promjenama granica općine Dugo Selo, odnos-

no Grada. Skupština se o tome izjašnjava 28. veljače 1992. g. Sabor će, vjerojatno na svom zasjedanju u ožujku donijeti i samu tu odluku.

Prema sporazumu općinskih vlasti i Izvršnog vijeća Grada Dugo Selo će imati status jednak ostalim rubnim gradskim područjima, slično susjednim Sesvetama i Velikoj Gorici. Biti će dokinuta Skupština općine, Izvršno vijeće i njima prateće službe. Umjesto njih uspostavlja se područna uprava, odnosno područni ured, koji ima svog tajnika, kojega imenuje Izvršno vijeće Grada. Ono imenuje i osobu koja obavlja funkciju koordinatora mjesnih zajednica. Što se samih građana tiče oni će sva formalna pitanja, jednako kao i do sada, moći rješavati u Dugom Selu. Zaposleni u upravnim službama nastavit će na jednaki način obavljati svoje poslove. Na jednaki način i dalje će funkcionirati i sudstvo, i policija, i matičarstvo i dr. Nositelji čelnih funkcija u općini, povezano sa svim time, u stalnom su kontaktu sa službama grada Zagreba. Radi se o povezivanju naših lokalnih sustava (primjerice komunalnog i vodoprivrednog, školskog, inspeksijskog i dr.) u sustav grada.

A uspostavljeni su i kontakti s

tajnikom područnog ureda i koordinatorom mjesnih zajednica susjednog nam sesvetskog područja (ne više općine!). Valja reći da je njihovo iskustvo pozitivno. Postajanjem dijelom Zagreba oni su ostvarili krupne razvojne korake. Njihove se primjedbe odnose na sustav funkcioniranja vlasti u okviru Grada, koji bi po njima trebao doživjeti određene korekcije.

Posebna tema povezana s time je i koliko će ljudi u Dugom Selu ostati zbog toga bez posla, i koji će to biti. U okviru općinske uprave postati će suvišne prateće službe Skupštine općine i njenog Izvršnog vijeća. Radi se o tome da dugoselska općinska uprava nije ni do sada imala tako brojni aparat, koji je tijekom posljednje dvije godine i znatnije smanjen, jer odlaskom jednih radnika nisu zapošljavani drugi, pa će onda vjerojatno doći samo do unutarnjeg prerasporeda.

Ostvari li se plan da će odluku o ulasku dugoselske općine u sastav grada Zagreba Sabor donijeti već slijedeći mjesec tada će Dugo Selo već do kraja travnja započeti postojati u sustavu Grada. Što se pak samog Dugog Sela tiče — dogodilo se nešto što je tijekom zadnjih nekoliko godina bilo i najavljavano i očekivano.

Na županijskim zemljovidima već se uctava Dugo Selo kao sastavni dio Zagreba

Najviše spora o nazivima ulica

Posljednja sjednica Skupštine općine, održana 25. veljače 1992. g., obilovala je živošću i iskazivanjem različitih gledišta. Pri samom utvrđivanju dnevnog reda istaknut je prijedlog da se donošenje Odluke o preimenovanju ulica u MZ Dugo Selo odgodi za narednu sjednicu, da se prijedlog objavi u novinama, da bi se onda mogli svi građani izjasniti. Odbornici taj prijedlog nisu podržali prihvativši obrazloženje da se ta promjena priprema već pola godine i da je krajnje vrijeme da se ona okonča, s obzirom da je u toku promjena osobnih dokumenata građana. S obzirom da se glasovalo o izmjeni naziva svake ulice posebno, da je bilo podosta novih prijedloga, a i peticija građana, čak sa više stotina potpisa, za tu je točku potrošeno oko dva sata skupštinskog zasjedanja. A bez obzira na sve, i na činjenicu da je odluka donijeta — o tome će među građanima biti još podosta rasprava i sporenja.

Donošenju Odluke o izmjeni i dopuni odluke o neposrednim porezima također

je, a što je i bilo i očekivano, prethodila rasprava.

Odbornici su donijeli i 13 drugih odluka: o umanjenju amortizacije za 1991. g., o povećanju naknada odbornicima i članovima radnih tijela, o povećanju vrijednosti boda za plaćanje komunalne naknade, o uvjetima za formiranje cijena komunalnih uslugama, o nerazvrstanim cestama, o otklanjanju strвина i obavljanju higijeničarske službe. Skupština općine utvrdila je i Proračun općine Dugo Selo za 1992. g. Njime su predviđeni prihodi i rashodi u iznosu od 97,8 milijuna HD. Skupština je donijela Pravilnik o izmjeni i dopuni Pravilnika o naknadama za obavljanje poslova na komasaciji zemljišta te dala suglasnost na Statut JP »Pristanište Zagreb-Rugvica«.

Pitanja i prijedlozi odbornika, kao posljednja točka dnevnog reda, ovaj put bili su usmjereni na organizaciju mobilizacije, ustrojstvo i brojnost naših građana u obrani domovine, uz iskazivanje i određenih primjedaba i prijedloga.

Počinja gradnja školske športske dvorane

Za svega nekoliko dana, čim to vremenski uvjeti budu omogućavali u Božjakovini, odmah pored nove osnovne škole otpočet će izgradnja nove školske športske dvorane.

Radi se o drugoj fazi izgradnje te škole, kako je to u početku bilo i predviđeno. Ugovoreni rok okončanja radova je kraj kolovoza 1992. g., kako bi do početka školske godine mogao biti obavljen i tehnički pregled. Zdanje škole gradilo je poduzeće Vladimir Gortan, a dvoranu će graditi Tempo iz Zagreba. To poduzeće javilo se na natječaj za izvođača i istaklo najpovoljniju ponudu. S tim poduzećem ugovorena je fiksna cijena plaćanja, s time da će mu se odmah platiti 70 posto avansa na ugovorenu cijenu. A ugovorena cijena izgradnje je 35,5 milijuna dinara, u što nije uključena nabavka opreme. Valja reći da za opremu još nisu osigurana sredstva. Općinski Fond osnovnog obrazovanja i općinsko Izvršno vijeće ulažu znatne napore da se prikupe sredstva za građevinske

računve, vjerujući da će onda kada se dvorana izgradi lakše naći platišu i za potrebnu opremu. Dio potrebnog novca za izgradnju bit će namaknut iz samodoprinosu, kojim je građana prva faza izgradnje škole. Samodoprinos je istekao no ostalo je nešto novca, koji će biti potrošen za izgradnju dvorane. Stručni nadzor nad izgradnjom povjeren je firmi »Archi-treid« iz Zagreba, koja obavlja nadzor i nad ostalim školskim objektima financiranim iz Republičkog fonda osnovnog obrazovanja.

Velicina same dvorane bit će 27,5 x 16,5 metara, a cijelog tlocrta zdanja 32 x 24 metra. Uz dvoranu će biti svlačionice, sanitarne prostorije i spremište za sportsku opremu. Dvorana će prostorno, a i izgledom, biti povezana sa školom i njenim sustavima za grijanje i komunalije. Valja reći da se neće raditi o nekoj raskošnoj i skupoj gradnji. Cilj je da se sa što manje novca, dakle s onoliko koliko ih se ima, načini neophodan prostor za tjelovježbu i igru učenika te škole.

U posjeti četvrti četiri dugoselskog bataljuna

Prognanici odlaze — Vojvođani dolaze

Prognanici napuštaju i dugoselsko područje, vraćaju se svojim domovima. Najveći dosegnuti broj prognanika i izbjeglica bio je potkraj prošle godine: 1700. Sada ih, prema procjeni općinskog centra socijalne skrbi ima još oko 1100. Radi se o tome da se mnogi prognanici prilikom povratka svojim kućama ne odjavljuju, pa nije moguće trenutno utvrditi ni njihov točan broj.

Na području naše općine u novije vrijeme naseljen je i znatan broj obitelji iz Vojvodine. Radi se o hrvatskim obiteljima čiji su muški članovi uspjeli pobjeći od nasilne mobilizacije. Smjestivši se ovdje većina njih sada traži načina da svoje kuće u Vojvodini zamijeni za nešto slično u Hrvatskoj.

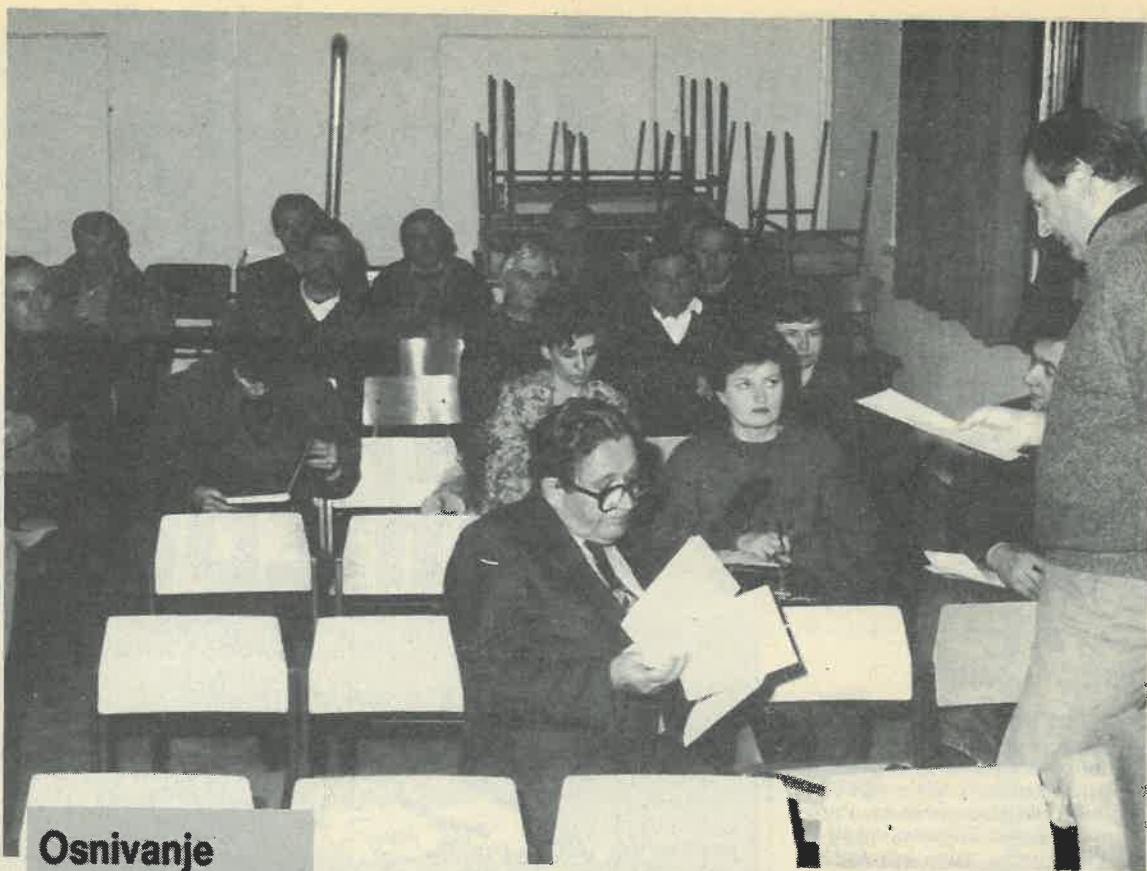
Oni nemaju status ni prognanika ni izbjeglica te nemaju pravo ni na pomoć koja iz toga proizlazi. Sličan slučaj predstavljaju i hrvatske obitelji iz Janjeva, s Kosova, koje su se također naselile na našem području, no u manjem broju.

Duh zajedništva s braniteljima

Stvarnost rata, koji najneposrednije vide i osjećaju brojni Dugoselci na ratištima, u odorama Hrvatske vojske, sve je prije nego li lagoda i sreća. Kad već ne mogu s njima podijeliti taj teret rata mnogi naši sugrađani žele našim braniteljima biti makar podrška, koja na njih misli i koja im je na svoj način spremna pomoći. Očitovale se to i još uvijek se očituje prikupljanjem i dostavom raznih poklona (od odojaka, voća i cigareta do čarapa) te posjetama, koje su u posljednje vrijeme, posebno u uvjetima primirja bile dosta česte. Položaje naših branitelja obilazili su predstavnici onih organizacija koje su sakupljale i donosile poklone, kao i nositelji vlasti u općini.

Dojmljivo iskustvo onih koji su posjećivali naše branitelje je da su najviše bili pitani o novostima i činjenicama vezanima za Dugo Selo.

No valja se prisjetiti i onih naših sugrađana, branitelja domovine, koji su u kao pojedinci ili u manjim grupama u postrojbama HV, raspršeni diljem Hrvatske: jedan naš sugrađanin je čak u Dubrovniku, zatim Dugoselaca ima u okolici Gospića, gotovo u svim dijelovima Slavonije, na Baniji — a ne mali broj njih je, bude li to potrebno, u istoj odori spreman zauzeti položaje i u Hercegovini. Njima, najvjerojatnije nije stigla ni jedna posjeta, ni poklon iz Dugog Sela, pa ih onda »u znak naše pažnje« pozdravljamo zaželjevši im što skoriji povratak u Dugo Selo.

**Osnivanje
Općinskog
odbora Saveza
seljaka
Hrvatske**

Inicijativni sastanak dugoselskog ogranka Saveza seljaka Hrvatske

ZAGOSPODARITI

VLASTITOM SUDBINOM

U petak 7. veljače ove godine održana je sjednica Inicijativnog odbora za osnivanje Općinskog odbora Saveza seljaka Hrvatske — Dugo Selo, kao dobrovoljne interesne organizacije izvanstranačkog značaja.

Ideja o osnivanju te strukovne organizacije u Hrvatskoj ponikla je u bazi, pa je na prijedlog kako poljoprivrednih proizvođača, tako i stručnih i znanstvenih djelatnika već 27. lipnja 1990. godine u Zagrebu osnovan Savez seljaka Hrvatske.

Savez objedinjuje i zastupa interese seljaka i seoskog stanovništva, zalažući se za promicanje njihovog gospodarskog, društvenog i kulturnog položaja, tražeći njihovu potpunu ravnopravnost u modernom društvu. Svojom aktivnošću Savez želi pridonijeti ukupnom gospodarskom razvoju Republike Hrvatske i pomoći stvaranju optimalnih uvjeta za uključivanje naše poljoprivrede u Europsku zajednicu.

Posebno valja naglasiti da je članstvo u Savezu dostupno svim poljoprivrednim djelatnicima—seljacima, kao i inom stanovništvu Hrvatske zainteresiranom za razvoj sela i poljoprivrede, bez obzira na zanimanje, vjersku ili političku pripadnost. Ta će se strukovna organizacija financirati od članarine i doprinosa članova, prihoda od vlastite djelatnosti, kao i dotacija države, privrednih i drugih organizacija.

Budući je naše selo, dugogodišnjim zapuštanjem još uvijek opterećeno nizom problema: od zdravstvene zaštite, socijalnog osiguranja, zaštite djece, trudnica, do zbrinjavanja starijih domaćinstava, — ova strukovna organizacija ta pitanja želi riješiti što prije.

Nadalje, u svom programu ima cilj poticanje ulaganja u razvoj poljoprivrede, a naročito ulaganja u seosku infrastrukturu, koja donosi civilizacijske tekovine u seoska naselja (moderna prometna mreža, vodovod, kanalizacija, telefonija, gospodarske, društvene i kulturne institucije).

Naglasak je i na otvaranju malih privrednih pogona koji će omogućiti mladima da ostanu na selu i stvore uvjete da se tu i zadrže.

Interesantna je i naputnica o seoskom turizmu što zapravo otkriva djelatnost kojoj se ranije nije posvećivala naročito pozornost. Činjenica da postoje napu-

Seljaštvu vratiti mjesto koje mu pripada, da ono bude dostojan i ravnopravan sudionik društvenih zbivanja.

tena crpilišta šljunka stvara dodatne mogućnosti, koje se mogu uklopiti u tu dodatnu djelatnost. Jedna od neprocjenjivih vrijednosti programa Saveza je skrb za uspostavljanje prirodne ravnoteže u ugroženim seoskim prostorima: pošumljavanjem, sprečavanjem zagađivanja okoliša, održavanjem prirodnih vodotokova, što bi ne samo selu nego i svim ljudima omogućilo ugodan i zdrav život.

Sve su to općeniti programski ciljevi Saveza. No potrebno je odgovoriti i na životno pitanje seoskih domaćinstava: za što će se direktno založiti Savez u odnosu na poljoprivrednog proizvođača? U prvom je redu zalaganje za takvu poljoprivrednu proizvodnju koja će seljacima omogućiti dobru zaradu i primjeren životni standard, a cijelom društvu osigurati dovoljne količine kvalitetnih prehrambenih i drugih proizvoda. U svezi s tim je zalaganje za siguran plasman proizvoda, odnosno osiguranje tržišta, što će direktnim proizvođačima omogućiti stvarno i pravovremeno planiranje proizvodnje riješeno rizika plasmana.

Stalnom državnim potporom (subvencije, krediti, zaštitne cijene i dr.) utjecati na prevladavanje krize u kojoj se sada nalazi poljoprivreda, a time poticati i razvoj proizvodnje.

Nadalje, zalaganje za uspostavljanje potpune ravnopravnosti svih oblika vlasništva u poljop-

rivredi (društvenog, zadružnog i privatno—seljačkog), što znači ukidanje svih ograničenja i diskriminacije privatnog sektora (ukidanje zemljišnog maksimuma, porast seljacima oduzete im zemlje, izjednačavanje poreznih obveza i sl.), kao i podjela neobrađenog drštenog zemljišta seljacima na korištenje.

Savez će se založiti da se pod povoljnim uvjetima organizira nabava repromaterijala, mehanizacije i drugih sredstava neophodnih za poljoprivrednu i drugu djelatnost svojih članova. Savez će djelovati i na gospodarskom obrazovanju svojih članova, bilo u redovnom školskom sustavu, bilo u dodatnom obrazovanju, kao i djelovanje na stalnom razvoju i unapređenju poljoprivredne i veterinarske službe.

Osnivačka skupština Općinskog odbora Saveza seljaka Hrvatske — Dugo Selo, održat će se u subotu 29. veljače 1992. godine s početkom 9.30 sati u dvorani PREPOROD u Dugom Selu (kraj Poljoprivredne zadruge »Gornja Posavina«). Pozivaju se svi naši građani, a posebno naši poljoprivrednici, da se uključe u rad Saveza seljaka Hrvatske. Na kraju Osnivačke skupštine Kulturno umjetničko društvo PREPOROD iz Dugog Sela izvest će program.

I na kraju ovog napisa — obavijest poljoprivrednicima:

»Uredbom o davanju posebnih kredita poljoprivrednim proizvođačima (Narodne novine 58/91.), odobravat će sredstva za:

1. Povećanje osnovnog stada:
— u govedarstvu: do tri grla krave (rasplodne, steone junice)
— u ovčarstvu: do 15 grla ovača

— u svinjogojstvu: do 5 rasplodnih krmača, nazimica i nerasta.

2. Za povećanu proizvodnju stočne hrane odobrava se iznos kredita u visini tržne cijene sjemena, gnojiva i zaštitnih sredstava do 4 ha.
Rok vraćanja je 5 godina, a godišnja kamata je 30% od eskontne stope Narodne banke.

Glavnica kredita se ne revalorizira, a otplata počinje teći 12 mjeseci po iskorištenju kredita.

Otplata je u polugodišnjim obrocima.

Piše: prof.
Ivan Pandžić

Podlistak

Lijepa naša domovino...

Glasoviti švicarski esteti i filozof jednom zapisa: »Krajoлик je duševno stanje.« Ako ima lijepih domovina, to je svakako naša Hrvatska, posebice oni predjeli gdje je Antun Mihanović 1835. ispjevao svoju velebnu himnu domovinskoj ljepoti, njejoj povijesnoj Istini i Slobodi. Jedina himna na svijetu koja ne poziva u rat, na proljevanje krvi, nego na Ljepotu i Dobrotu, to je hrvatska nacionalna pjesma »Lijepa naša Domovino«. Ljepota, kako naučava filozofija, svjedoči o Istini i Dobroti, pa stoga i o Slobodi, riječju, o povijesnom svijetu, dakle o budućnosti. I nije nam svrha ovom zgodom besjediti i našoj Himni, najsvetijoj pjesmi hrvatskoga naroda, već želimo ukazati na to kako valja živjeti njezinu ljudsku istinu. Pjesma se najprije pjevaše u Glini, gdje je i uglazbljena, potom u Petrinji, a zatim je prešla u Zagreb. Na svečanom koncertu u ranu jesen, 1891. u vrtu bivšeg Zagrebačkog zbora pjevahu se razne hrvatske budnice. Tragalo se za najljepšom pjesmom. Kako općinstvo nije bilo zadovoljno niti nakon pjesni PLANULA ZORA, netko udari taktove Runjaninove skladbe »Hrvatska Domovino«. Općinstvo odjednom ustade, gospoda poskidahu šešire a dame lijepim rupcima ukrasiše zrak. Hrvatska nacionalna himna bila je rođena. Uspravan i gologlav puk pronio je potom pjesan zagrebačkim ulicama: I da je socijalizam kao »najpovjesnije vrijeme« nije stjerao u šutnju, ona bi se vijorila punim jedrima cijelo jedno stoljeće. Sloboda ne trpi predznake: ona ili jest, ili je nikakva poštapa ne mogu spasiti, posebice ne socijalistička. Naposljetku, na stotu obljetnicu naše himne, vjerujemo da uplovljujemo u njezinu istinu! I to punim barjacima. Nakon devet stoljeća. Ali, mrim, još ne možemo punim plućima zapjevati: Do nebesa nek se ori...! Sučeljeni smo s najopakijim neprijateljem, ljutom gujom koju svojedobno primismo u njedra. I još uvijek je tetošimo. Potreban je povijesni zaokret. Kao što je biblijski Stari savez bio razdoblje stroge Božje pravde (oko za oko, zub za zub, posebice kninski), Krist, kao najveća povijesna ličnost, čini bitan zaokret: »Ljubite se međusobno kao što je Otac ljubio mene!«

Kao baštinici biblijske poruke, Hrvati su ostali dosljedni Bibliji i njezinoj Istini. Međutim, nisu imali takve suputnike. Pravda ima povezane oči, ali i tezulju u rukama. Kad smo već ostali u ozračju Istine i Pravde, moramo to i poštovati. Domovinsku ljepotu primiti kao duševno stanje: njegovati njezine predjele, obrađivati oranice, saditi plemenite voćke, veličati njezinu slavu i slobodu. Ići ukorak s povijesnim svijetom. Tko se opija, ili podmuklom perfidijom pljačka domovinska dobra, nije LIJEPE NAŠE dostojan. Tko bizantinski podvaljuje gdje god stigne, nije ni čovjek, kamoli Hrvat! Tko se susteže od djece, ili im i prije rođenja prekine pravo na život, nije vrijedan Domovine Hrvatske! Tko ne njeguje duhovna dobra, ne može biti baštinikom hrvatske europske uljudbe. Kome je patria, kao zemlja njegovih otaca, samo prazan plašt da zakrije svoje divljaštvo, neka preseleli na druge obale. DOMOLJUBLJE je moralni čin, a moral pripada samom čovjeku. Oni koji u ovom ribenom ratu ne poštuju nikakva načela, ne dosežu obzorje ljudskosti; pripadaju pretpovijesnom svijetu.

Voljeti Hrvatsku znači biti čovjek koji razumno razlučuje istinu od podlosti, mržnju od ljubavi. Vazda u ozračju nebeske karizme, ufajmo se da će napokon i Hrvati sretno živjeti Ljepotu i Slobodu svoje duhovno velike Domovine.
DOK IM ŽIVO SRCE BIJE!!!

ANKETA

Naši vojnici o »plavim kagicama«

»Kuću si čistiš sam«

Kada bismo radili rang-listu tema koje posljednjih tjedana najviše zaokupljaju našu javnost, oko prvog mjesta ne bi bilo previše spora: »plave kacije« i njihov dolazak u Hrvatsku.

Svi se naprosto natječu u izricanju sudova, procjena i prognoza u svezi s dotičnim problemom, bilo u medijima, bilo tijekom razgovora uz kavu.

Dosad smo pročitali i čuli na stotine mišljenja političara, građana, promatrača itd., no gotovo se nitko nije sjetio upitati za mišljenje one koji su i te-kako pozvani da ga iznesu. Riječ je, naravno, o hrvatskim vojacima. Stav potonjih smo testirali na pripadnicima dugoselskog 53. samostalnog bataljuna, točnije na određenoj broju njih. Mjesto radnje — Novska. Odgovori — prilično očekivani.

Stjepan Antolović: Osobno smatram da nam sada »plave kacije« nisu potrebne. U ovom trenutku njihov dolazak više odgovara NJIMA. Mi smo danas dovoljno jaki da sami oslobodimo zaposjednute teritorije, a s »plavim kagicama« će se čitava stvar razvodniti i otegnuti.

Ivica Colić: »Plave kacije« znače prolongiranje statusa quo do daljnje-ga.

Dragan Drndelić: Ja sam iz Pounja, negdje između Petrinje i Kostajnice. Ni sad ne znam što je s mojom familijom tamo. Rečeno je da se borimo za cjelovitu Hrvatsku, a trenutno nema trećine te Hrvatske. Sada dolaze »plave kacije«. Za što smo se onda borili. Kako da kažem svojoj majci da može kući, kada joj teško netko može garantirati sigurnost? Kako da se vratim iz vojske kad moji sumještanici ne mogu svojim kućama? Sin me pita »Tata, kad ćemo u Golubovac?«, a ja ne znam što bih mu rekao. Daleko od toga da sam ja pobornik rata, no želim Hrvatsku u svojim granicama. U mirovnom je planu puno nejasnoća.

Zdeslav Pintar: Naizgled dobro zvuči da nam u pomoć dolaze »plave kacije«, no mislim da nam nisu potrebne. Ne vidim smisao njihovog dolaska.

Mario Ravlić: Mislim da su nam »plave kacije« potrebne jer nisam siguran da sami imamo dovoljno snage da riješimo ovaj problem. Mislim da će ONI provocirati i »plavce«. Nadam se da »plave kacije« neće o-ostati 20 godina.

Marko Kovilić: Šta da kažem? Nama to uopće ne treba. Sada je Hrvatska vojska u usponu i to može riješiti sama. Morali smo stati kad smo dobro napredovali u oslobađanju naših teritorija. »Plave kacije« će ovdje zasjesti i ništa se neće riješiti. Hrvatski se zivalj neće htjeti vratiti na teritorije kojima će i dalje harati četnici.

Branko Penava: Nikakve »kacije«! To se uz malo veći angažman svih nas moglo i moralo riješiti na jedini mogući način.

Dr. Atif Kashwa: Može ispasti dobro, ali i jako loše. Ako vlast čvrsto vjeruje u ono što je dogovorila, ostaje i nama da vjerujemo. No, ja se sjećam akcije »plavih kacija« na Sinaju. Tamo je mirovni plan bio igra riječi koju je svaka strana tumačila na svoj način.

Marijan Jambrečec: Neka dodu, ali mislim da je to loše. Ako to ne možemo sami riješiti, ne trebamo ni »kacije«. To je nepotrebno gomilanje troškova.

Damir Soćnik: Ako dodu »plave kacije«, rat će potrajati jer ONI se neće dati otjerati. Trebali bismo ih sami otjerati.

Eto, slično ili isto misle i Pongrac, Tečić, Fuks, Lekovari i ostali, a sve se, čini se, svodi na kratku poslovicu Zeljka Ruseka: »Ako si ne počistiš sam neće ti nitko drugi.«

No, šta je—tu je. Pogledajmo šta će napraviti famozne »plave kacije«, a i iz ove mini-ankete je sasvim jasno da postoji raspoloženje i za drukčija rješenja.
M. Š.

PRVA DUGOSELSKA ČETA

Znatno prije početka agresije na Hrvatsku u Dugom Selu je organizirana ilegalna vojna postrojba.

Mnogim našim sugrađanima vjerojatno je nepoznato, a mnoge će i iznenaditi, da je prva dobrovoljačka hrvatska vojna jedinica u Dugom Selu osnovana 25. siječnja 1990. g. Svoj prvi vatreni položaj ona je zauzela, okruživši dugoselsku kasarnu 1. listopada 1990. g., što će reći punu godinu dana ranije od same blokade te kasarne. Vrijeme od osnivanja do zauzimanja svog prvog vježbovnog borbenog položaja korišteno je za okupljanje jedinice i njeno naoružavanje. Jedinica je brojila 120 ljudi, s jasno utvrđenom svojom unutrašnjom organizacijom. U trenutku nastupa na svom borbenom položaju jedinica je raspolagala sa 100 kalašnikova, 20 pušaka, 5 RB-a i 200 koktela. Jedinica je i vježbala korištenje svojih strojnica. Između ostaloga bila je u dva navrata na streljani u Vrap-

čanskom potoku, u vrijeme kada je njome upravljala JNA, te se, prijavivši za gađanje više ljudi nego što ih je stvarno bilo, domogla i nešto streljiva za svoje naoružanje.

Presudnu ulogu i najveću zaslugu imaju pripadnici te jedinice i u osvajanju Prečeca. Ljudi te jedinice su prikupili, svojim višemjesečnim osmatranjima, bitne podatke koji su omogućili akciju u Prečecu, kojom se Hrvatska vojska domogla većih količina njoj nepohtodnog streljiva.

Ljudi te jedinice prednjačili su u akciji blokade kasarne. Petnaestak pripadnika te jedinice je stupilo u Zbor narodne garde, odmah po njenom osnivanju. Dvojica njih su i načinili svečanu prisegu pri samom osnivanju ZNG na stadionu »Zagreba«. Iz te jedinice bilo je i pojedinaca koji su se borili u Lici, pa čak i Dubrovni-

ku. Danas, organizirani u četu, drže položaje na novljanskom području, zajedno sa kasnije osnovanim dugoselskim jedinicama.

Ta je jedinica u Dugom Selu obično nazivana kao »Jedinica HDZ-a«, ili pak kao »Nikina jedinica«. Radi povijesne istine valja reći da je stranka HDZ imala značajnu ulogu u osnivanju i opremanju jedinice, no oko polovina njenih pripadnika nisu bili članovi te stranke, nisu pripadali ni jednoj stranci ili su bili članovi drugih stranaka, a bilo je i bivših članova SKH.

Saznanje bi bilo potpuno kada bismo objavili i imena ljudi koji su osnovali i vodili tu jedinicu. No zamoljeni smo da to učinimo tek onda kada sva područja Hrvatske budu pod punom kontrolom naše državne vlasti.

Efikasnost dugoselske policije

Na cijelom području Policijske uprave Zagreb lopovi najnesigurniji na području naše općine

Ako naši sugrađani negdje dočuju ili pročitaju da dugoselska Policijska stanica u okviru Policijske uprave Zagreb nosi zastavicu uvjerljivo najuspješnije neka se ne iznenade. Informacija je potpunoma točna. Radnici dugoselske Policijske stanice bili su prošle godine u okviru Policijske uprave Zagreb, najuspješniji u otkrivanju počinitelja krivičnih djela. Iza njih je ostao uistinu mali broj neotkrivenih počinitelja i to ne toliko značajnih krivičnih djela.

Tijekom 1990. g. na području općine prijavljeno je 295 krivičnih djela, a u 1991. g. čak 394, što je za trećinu veći broj. O uzrocima tako naglog rasta možemo nagađati, no izvjesno je da na to utječu pojave nezaposlenosti ljudi, pad standarda, okolnosti rata, koje neki doživljavaju kao pomutnju i sl. Kada je riječ o krivičnim djelima za policiju je izuzetno važno da li se u trenutku saznanja o krivičnom djelu znade njegov počinitelj ili je on nepoznat. Lani je u odnosu na prethodnu godinu udio nepoznatih počinitelja u ukupnom broju krivičnih djela povećan za 22,5 posto, što znači i više posla za policiju. No to istodobno može ukazivati na porast razine umješnosti i profesionalnosti izvršitelja krivičnih djela. Tijekom 1990. g. dugoselska policija imala je zadatak otkriti počinitelje 125 krivičnih djela. Uspješno je to učinila u 71 slučaju. Prošle godine, iako je posla za policiju bilo više, zbog većeg broja krivičnih djela, ali i zbog drugih zadataka u obrani zemlje, u kojima su također sudjelovale jedinice MUP-a, rezultati otkrivačke djelatnosti su još izraženiji. Lani u 280 slučajeva u trenutku saznanja o krivičnom djelu nije bio poznat počinitelj. No marljivim radom dugoselskih policajaca otkriveni su počinitelji njih čak 155, što znači da je postotak otkrivačke djelatnosti bio 57 posto, najviše u usporedbi s ostalim stanicama Policijske uprave Zagreb. Taj je postotak za 7,4 posto bolji nego li prethodne 1990. g.

Lani je, u odnosu na godinu dana ranije za jednu petinu smanjen i broj prometnih nezgoda na dugoselskom području. Taj broj je sa 369 u 1990. g. smanjen na 297 u 1991. Broj poginulih

u njima je smanjen sa 13 na 11, a povrijeđenih sa 204 na 174. Taj podatak predstavlja i malo iznenađenje, jer je zbog višestruko povećanog prometa kroz Dugo Selo od početka rata sasvim očekivan i veći broj nesreća. U dugoselskoj policijskoj stanici smatraju da je to rezultat njihovog preventivnog djelovanja i stalnog prisustva na prometnicama.

Obilježje prošlogodišnjeg rada policije bilo je i smanjivanje represivnog djelovanja. Broj prekršajnih prijava, koji je brojem dosizao primjerice četverostruko po broju stanovnika veću Zagrebačku Dubravu, u 1990.g. bio je 2339. Lani je taj broj bio samo 806. Uspoređujući te dvije godine smanjen je primjetno i broj mandatih kazni: sa 2073 na 1100 kazni.

Bez bojazni da ćemo pretjerati ističemo da rad dugoselske Policijske stanice u ovom trenutku možemo ocijeniti samo najvišom ocjenom. Sa zadovoljstvom možemo također zabilježiti i pomak u djelovanju: od policije koja je često bila iznad, pa čak i nasuprot građana, pa i u funkciji suzbijanja demokracije — ona danas izrasta u policiju u koju građani uistinu mogu imati povjerenje, čija djelatnost nije politika već zaštita građana i uspostava reda i mira. Za prave rezultate u tom poslu potrebni su školovani stručnjaci, pravi profesionalci. Dugo Selo ih srećom sada ima.

No, za ostvarivanje ovakvih rezultata te postizanja još i boljih, a čemu svakako valja težiti, potrebna je i veća suradnja pučanstva naše općine, suradnja građana i policije. Na tu suradnju poziva tražeći pomoć od građana i dugoselska Policijska stanica. Uvjereni smo kako je iskrena i velika želja svakog našeg poštenog građanina i domoljuba uspostava što idealnijeg javnog reda i mira, uz maksimalno zaštićenost ljudskih života i imovine. To je ostvarivo jedino suradnjom policije i građana. Pri tome se ne radi ni u primisli o nekom podložnosti građana policiji, već isključivo o pomoći građana, da kada je to potrebno i njima moguće, da doprinesu otkrivanju i pronalaženju bilo krivaca, bilo zločinaca, a sve to sa samo jednim ciljem: uspostavljanje vladavine prava i pravde u državi Hrvatskoj.

Dugoselci u HOS-u

U devetnaestoj satniji HOS-a 118 brigade Hrvatske vojske, u obrani domovine sudjeluje i šesnaest Dugoselaca. Ta je jedinica u prvoj borbenoj liniji u srpskom selu Ornice, desetak kilometara udaljenom od Gospića, 300 metara od neprijatelja, pod stalnom snajperskom vatrom, koja nije prestajala ni za primirja. Dugoselci su u toj jedinici bili po 24 sata na položajima, a 24 sata na odmoru u vojarni Eugen Kvaternik. Prije nekoliko dana šestorica Dugoselaca, zbog činjenice da je jedan od njih podrijetlom iz Osijeka, premjestilo se na taj dio ratišta, nošeni iskustvom i spremnošću da sudjeluju na prvim borbenim linijama obrane.

Od NENADA SEDLARA, predsjednika dugoselskog ogranka Stranke prava i djelatnika Glavnog stožera HOS-a u Zagrebu, saznali smo da se iz članstva tog ogranka, u jedinicama Hrvatske vojske, bori sedamdesetak Dugoselaca.

Privatizacija stanova

Na području općine Dugo Selo postoji oko 300 društvenih stanova. Neki od njih, i to ne mali broj, su u takvom stanju da se jedva i mogu nazivati stanovima.

Većina njih, osim njih tridesetak su u vlasništvu raznih poduzeća. Za svoje stanove poduzeća će vjerojatno voditi postupke otkupa tih stanova. Istodobno za tridesetak stanova u vlasništvu Skupštine općine otkup će voditi posebna komisija ili će svojom odlukom Skupština općine ovlastiti općinski Fond za komunalno i stambeno gospodarstvo da to učini u korist nje. Sami zahtjevi za otkupom stanova moraju se podnijeti do 30. lipnja slijedeće godine. U ovom trenutku, kako saznajemo još nije podnesen ni jedan zahtjev za otkupom. Vjerojatno će mnogi to učiniti zadnjih dana prije samog roka.

Posebna priča u Dugom Selu su vojni stanovi. Njih ima oko 140. Na koji način i po kojim kriterijima će se definirati njihova budućnost? Na odgovore na ta pitanja trebati će se pričekati — nakon uspostave mira.

IZLOG SIROMAŠENJA

Po dugoselskim ulicama, u prodavaonicama, na javnim mjestima, nije toliko vidljiva i očigledna bijeda i teškoća preživljavanja tako znatnog broja naših sugrađana. Zgusnuti doživljaj muke tog dnevnog proživljavanja može se intenzivno, kao malo gdje drugdje, osjetiti u dugoselskom »Dukomu«, u kojega svakodnevno svrća znatan broj građana tražeći da ih se zbog ovih ili onih razloga oslobodi plaćanja plina, vode, odvoza smeća. Ljudi neuživjenu govore: »Ja to jednostavno ne mogu platiti!«, moleći svakojakim riječima i obrazloženjima da ih se oslobodi plaćanja. I svi oni, gotovo bez izuzetka traže direktora, vidjevši u njemu osobu najmoćniju za njihov spas.

Svjedoci smo, slučajni, dolaska žene koja govori da živi sama u kući i da ne može platiti odvoz smeća, jer joj je mala mirovina, pa onda ne kupuje ni novine, pa nikada ni ne ostavlja nikakvo smeće za odvoz. Njoj

Neki građani veoma teško plaćaju plin i komunalne usluge. Neredovito plaćanje računa nužno dovodi do mogućeg zatvaranja dovoda i plina i vode.

direktor Konjević odgovara: pa vi gospođo imate, to se vidi, veliku kuću, pa kako mislite da Vas oslobodimo plaćanja. No gospođo je uporna u svom traženju. Ona i po četvrti puta ponavlja svoje argumente kojima potkrepljuje svoje traženje. Spominju se i djeca koja su je napustila u toj kući. U trenutku dok je gospođa po peti puta ponavljala svoju priču dolazi gospodin. Njegov problem je račun za plin, koji iznosi preko 10 tisuća dinara. Radi se o tome da su taj plin potrošili prognanici smješteni u njegovoj kući, u kojoj on inače ne stanuje. Ni on ni prognanici nemaju novaca za platiti plin. A prognanici imaju djecu i ne mogu bez grijanja. Što tu

učiniti? Poslati čovjeka u ministarstvo, Centar socijalne skrbi, Caritas, znajući da ni tamo neće dobiti pomoć da plati grijanje? Još taj razgovor nije ni okončan dolazi treći sa svojom mukom. Većina onih koji dolaze donose sa sobom veliku količinu vjere da će svojim upornim uvjeravanjem uspeti postići cilj, ne žaleći pri tome tuđe vrijeme, a još manje svoje vrijeme i svoje riječi. Što se tona traženja tiče on obično započinje blagošću, koja se penje i izrasta do ljutnje, pa onda i razne prijetnje nisu rijetkost. No za sve to valja imati razumijevanja. Teška su vremena — često ponavlja u svojim odgovorima i direktor Konjević.

Nemogućnost građana da redovito plaćaju račune za potrošeni plin i komunalne usluge dovodi u pitanje cijeli komunalni sistem. Po svemu sudeći dio građana s većim ili manjim teškoćama uspijeva plaćati usluge koje koristi, no dio svojim neplaćanjem očituje i svoj nemar, pa i neodgovornost. INA isporučuje Dugom Selu plin. U određenom roku isporučitelju se plin mora i platiti. Ako mu se pravovremeno ne plati obračunavaju se kamate. U ovom trenutku te kamate dosižu iznos od kojega se prosječnom građaninu zavrti u glavi. S time da ne treba imati ni trunka dvojbe da će i te kamate, vjerojatno kroz naredno povećanje cijena, platiti opet sami građani. Nitko to treći umjesto njih neće učiniti.

Komunalno poduzeće ne može biti socijalna ustanova, koje bi neke moglo »oporaštati« plaćanje računa za vodu i plin koji su potrošeni. Valja se osloboditi svake nade da bi to moglo biti moguće.

Razgovor sa svećenikom
Vladimirom Bogdanom,
župnikom u Oborovu

ŽUPNIK PROGNANIK IZ GLINE

Tridesetišestogodišnji svećenik VLADIMIR BOGDAN, odnedavno je župnik u Oborovu. Do prije nekoliko mjeseci službovao je kao župnik župa Glina i Maja. Odatle je zajedno sa svojim vjernicima bio protjeran. Radi se o jednom izuzetno dobrom i zanimljivom sugovorniku. S namjerom da ga predstavimo našim građanima, a posebno vjernicima, razgovarali smo s njime za naše novine.

Koje su okolnosti uvjetovale Vaš odlazak iz Gline?

Nagnala me na to dubina nasilništva i barbarstva dotičnih ljudi. Mahom to bijahu domaći ljudi, koji su do prije godinu i po bili žestoki članovi partije, totalni komunisti, a koji su preko noći postali totalni svetosavci, koji su tu-maćili da katolištvo tu više nema pravo živjeti.

Što se zapravo tih dana događalo u Glini?

Napad na Glinu bio je 26. lipnja 1991. g. To jutro, oko 6 sati, kada sam ustao, farof je bio opkoljen. Farof je bio u središtu župnog dvorišta, a uokolo su bile još neke zgrade. Svakih par koraka stajala su po dvojica, jedan u uniformi s oznakom SAO Krapina, s puškom uperenom na župski dvor, a drugi s puškom uperenom u suprotnom pravcu. Bio je to sajmeničan dan. Vidjelo se što se događa. Ja sam se povukao do stare zgrade farofa, gdje mi se učinilo da je sigurnije. I nije prošlo pola sata, na poseban znak, započela je paljba. Oni su zapravo napali policijsku postaju. Ja sam onda sišao s kata u prizemlje, u glavnu sobu palače i na trenutak samo provirio kroz zatvoreni prozor. Tek što sam to učinio kraj moje glave zasvirao je rafal s dum-dum mecima. Razbijena su stakla i oštećen plafon. Meni su namjere tih ljudi time postale naskroz očigledne, pa više nisam ni pokušavao provirivati. Borba je toga dana trajala dugo, sve do deset sati. Došle su jedinice MUP-a, borba je utihnula, ali kratko poslije njih stigli su i tenkovi iz Petrinje. Tenkovi su stali, kako se to proglašavalo, kao tampon zona. Policijska stanica i polovina glinske župe ostala je pod kontrolom policije, a polovica župe, i župski dvor u kojemu sam i ja bio, ostao je u rukama, kako se to onda nazivalo teritorijalne obrane, ili točnije rečeno četnika. Kad se to malo smirilo, već su tenkovi tamo bili, izašao sam van i išao vidjeti što je s crkvom. Vidio sam da su na sakristiji vrata provaljena. Došao sam do vrata, ali nisam ulazio u nutra. Tek poslije, kada su me pitali zašto nisam ulazio u crkvu shvatio sam da je ulazak mogao biti i koban za mene. Očito je da sam u crkvi bio čekao. Poslije su me u pretresu pitali zašto sam oklijevao i zašto nisam ulazio u crkvu. Vratio sam se u farof i tri tjedna iz njega nisam izlazio. Načelo našeg poglavarstva bilo je da se izdrži što se dulje može u toj situaciji, da se tek pred pogibelju napušta župa. Grad je ostao gotovo napušten. Ostale su u župi samo dvije starije osobe i ja. No, 13. srpnja, na sam dan zavjetnog zagrebačkog hodočašća na Mariju Bistricu, prije podne, došla su trojica u uniformi JNA i pretresili mi stan. Nisu ništa našli za njih zanimljivo. To ih je strašno naljutilo. Tada su

Vladimir Bogdan, župnik u Oborovu

me primoravali da moram nešto potpisati da je na crkvu bilo nešto postavljeno. Pitao sam što smo to mogli postaviti? Oni su rekli: »Kako što? Vi morate znati što ste postavili!« Ja sam samo ponavljao: Niti sam što postavio, niti je što s mojim znanjem postavljeno. »Pa pošto smo mi onda tu došli?« — pitali su oni. A ja njima: pa vi morate znati pošto ste došli. Oni su onda otišli i popodne opet došli. Tu je delegaciju vodio poznati četnik Mile Paspalj. Sada im je nastup bio oštiji. Počeli su prevrtati stvari i tući po njima. Prema glavi su mi uperili pištolj i prijetili da me treba odvesti da me poslije nikada nitko ne nađe. Ja sam sve to nastojao shvatiti kao puko zastrašivanje. Nakon toga javili su mi da će ponovo doći i noću. Ja sam iskoristio postojeću telefonsku komunikaciju. Zvao sam zapovjednika MUP-a. On je rekao da je najbolje izaći, s time da vojsci najavim izlazak i odlazak. U tom sam razgovoru izrazio bojazan da bi me mogli zaskočiti. On mi je izričito rekao da to vjerojatno neće učiniti, jer vojska još uvijek glumi neutralnost. Zvao sam onda vojnog zapovjednika. On je to jedva dočekao i rekao: da, da, samo vi izađite iz Gline. On je u tom razgovoru pokušao glumiti neutralnost, rekavši za ove da to nisu naši ljudi, ali mi s njima ne možemo, s njima je u suradnji predsjednik opštine. On se ponašao u stilu: »bit će slobodnog lova, mi tu ništa ne možemo«. Shvatio sam o čemu se radi. Brzo sam uzeo auto i najnužnije stvari i otišao.

Osjetili ste mržnju usmjerenu prema vama osobno, prema vjeri i Crkvi. Od kuda je podrijetlo te mržnje?

Na to pitanje odgovor je složen. Važnu činjenicu u tome priznao mi je i sam paroh glinski, gospodin Miloš Micić, koji je još uvijek vjerujem tamo. On mi je priznao, a o tome se i javno govorilo, da je taj narod, koji sebe naziva srpskim i pravoslavnim, konkretno u Glini, 85 posto nekršten. Taj narod je gotovo u cjelosti bio boljševiziran u najbrutalnijem, boljševičkom smislu. I sada je taj narod, nahuškan od propalog boljševizma uzeo znakovlje pravoslavlja. Tu se otvara i jedno sasvim novo pitanje: prosudba vjere i prosudba činjenice da li je netko vjernik. Za nas katolike je ta prosudba sasvim drugačija nego li za pravoslavne. To je sigurno bilo i razlogom raskola dvije crkve 1054. g. Pravoslavlje je izričito državna vjera, u službi određene i pojedine države, a katolištvo to nije. Meni su neki i iz njihovih redova dobronamjerno tu-maćili kako kod pravoslavlja, poglavito kod onog srpskog i svetosavskog, uopće nije bitno da li je pojedinac kršten, da li prakticira vjeru, usvaja li kršćanski pogled na svijet i po njemu se ponaša. Ključno i najvažnije je da su vladar i država pravoslavne vjere,

a narod se onda upreže u ono što čini vladar i država. U toj funkciji države i vladara nastupa uvijek i pravoslavlje. Njih stoga uvijek valja procjenjivati s obzirom na te motive. Mi katolici imamo sasvim suprotna mjerila i poglede, gdje je vjera osobna stvar pojedinca, koju on mora osobno osmisliti u svom životu te izraziti i očtovati, kako u crkvenoj tako i u obiteljskoj i u narodnoj zajednici. Zbog toga u tom slučaju možemo samo govoriti o sudaru civilizacija, baba samom djed drumom.

Koliko je u Glini bilo katolika?

Na području općine oni su činili polovinu stanovnika. No u samom mjestu, u Glini, nakon rata taj je udio pao na svega jednu četvrtinu.

Razmišljate li o povratku u svoje dvije župe?

U svakom slučaju želja mi je da se naš katolički i hrvatski narod tamo vrati, i na tome treba svim silama nastojati. To je prelijep i mnogo puta opjevani kraj naše domovine. Tu je kao zapovjednik glinskog regimenta službovao i Josip Jelačić, i tu ga je zateklo imenovanje za bana. Taj teritorij za naš narod nikada ne smije biti izgubljen. A tko će biti tamo župnik, neovisno o mojim željama, odlučit će crkvena vlast. Ja ovdje sada imam dekret za upravitelja ovom župom.

Od kada ste ovdje u oborovskoj župi i kakvi su Vaši dojmovi?

Ja sam ovdje od polovine rujna. Dojmovi su dobri. To je naš hrvatski katolički narod, koji na svoj način proizvljava katoličanstvo. Ovdje gotovo nema kuće koja ne prima svećenika za blagoslov, gotovo nema nekrštenih, tu i tamo se nađe nevjenčanih. U statističkom smislu to je redoviti i karakterističan dio naše nadbiskupije. Poznato je da je i pokojni Alojzije Stepinac, i kao koadjutor i kasnije kao nadbiskup obilazio ove krajeve i držao misije i upozoravao na bijelu kugu, koja se osjeća i danas u Oborovu. No isto vrijedi i za šire prigorsko-posavsko područje. Mnogo dobro, baš u tom smislu učinili su doseljenici. Župa broji oko tisuću i dvjesto ljudi. Nedjeljom na misu dođe njih do sedamdesetak. To izgleda malo, posebno zato jer imamo jako veliku crkvu. No i taj broj je negdje u statističkim okvirima dolaženja na misu i u drugim župama. Poslije rata, i u ovoj župi, u datim uvjetima, svaki svećenik je činio ono najviše što je mogao. Na kraju rata ostala je crkva, a od crkvenih zgrada samo ruševine. Tu su župu dugo vodili oci isusovci, na čemu im i danas puno hvala. Oni su zapravo započeli od početka. Poslije rata praktična i teorijska ateizacija su također učinili svoje, tako da mnogi danas ne znaju što je prava vjera i njen navještaj, a što praznovjerje. Ja osobno ću svojim djelovanjem u župi nastojati produbiti i intenzivirati postojeći vjerski život u župi.

KUD »Preporod«

Koncert za obnovu Hrvatske

Nama daleke 1907. godine u Dugom Selu osnovan je Seljački pjevački zbor, koji od 15. 12. 1921. godine djeluje pod imenom PJEVAČKO DRUŠTVO »PREPOROD«. Prema tome ove 1992. godine najstarije dugoselsko amatersko društvo proslavlja 85 godina postojanja i plodonosnog rada na očuvanju izvorne pjesme, plesa, nošnji i običaja. Opstojanje društva kroz 85 godina života i rada predstavlja svojevrsnu kroniku života ovog našeg užeg zavičaja, njegovih žitelja i njihovu upornu borbu protiv odnarođivanja. Predivne bogate nošnje i vezovi, vađeni iz dubokih škrinja i komoda samo u vrijeme blagdana i slavlja, narodne pjesme i kola, uvijek su u sebi u svom temelju nosile i ponos i prkos. Ponos na ljepotu narodnog stvaralaštva prošlih i sadašnjih generacija, prkos protiv onih koji su omalovažavali naš opstoj i htjeli ga nasiljem zatrti. Povijest našeg užeg zavičaja i cijele Lijepe naše je povijest neprestane borbe protiv tuđinskog nastojanja da nas porobi ili da nas uništi. Oduvijek smo živjeli i živimo u želji da budemo slobodni, svoji na svome, da ne moramo skrivati od svijeta tko smo, što smo i od kada opstojimo na ovim stranama. U tijeku tih 85 godina kroz ovo društvo prošle su mnoge generacije seljaka, radnika, službenika, obrtnika, učenika i studenata. I ovom prilikom — uoči značajne obljetnice, hvala svim članovima društva koji su svojim predanim radom tijekom ovih 85 godina obilježili rad ovog društva, od njegovog osnivača Ivana Benkovića-učitelja pučke škole, preko Anđelke i Belizara Božikovića, koji su svojom ogromnom energijom kroz gotovo četiri desetljeća uložili u ovo društvo i pružili nam dio ovog lijepog što smo do sada doživjeli, kao i današnjem vodstvu i članstvu koji nastavljaju svijetle tradicije ovog društva.

Brojni nastupi društva na domaćoj i međunarodnoj sceni afirmirali su Dugo Selo kao prostor obitavanja puka u kojem je uvriježena tradicija narodnog stvaralaštva, kao i njegovog održavanja, što obavezuje i današnju generaciju članstva da svojim radom opravda svoj period i svijetle tradicije proteklih 85 godina, te da tu tradiciju prenese na generacije koje dolaze.

Sadašnji rad društva — barem što se prostora tiče (u tijeku je rekonstrukcije pozornice), kao i nametnuti nam rat, uvjetovali su manji zastoji, no zahvaljujući razumijevanju Narodnog sveučilišta Dugo Selo, koje je ustupilo prostor za rad, folklorni ansambl je nastavio s radom i priprema nastup u kojem je predviđena izvedba glazbe i plesova iz dijela — za sada okupirane Hrvatske (Baranja, Slavonija, Dalmacija i Dubrovačka okolica). Prihod koncerta namijenjen će biti obnovi Hrvatske, a izvedba je predviđena sredinom travnja ove godine. Rad svih sekcija društva u ovoj godini podređen je proslavi obljetnice, tako da neće biti problema oko izvedbe svečanog koncerta koncem ove godine.

Zahvaljujući potpori Fonda za kulturu općine Dugo Selo, sponzorima i dobrovoljnom radu članstva, rekonstrukcija pozornice je završena i već se na njoj radi. Za ovaj drugi dio predviđenih radova (rekonstrukcija gledališta) mora se pričekati, pa će završetkom i te druge faze rekonstrukcije dvorane Dugo Selo dobiti višenamjenski prostor, koji bi trebao valorizacijom sam sebe održavati i sticati sredstva za redovnu i proširenu djelatnost društva. Učinilo se nešto i na vanjskom izgledu dvorane — pokrpan je dio oštećene fasade. I na kraju, društvo je — u okviru svojih mogućnosti, za našu vojsku iz opreme ličkih nošnji izdvojilo 30 pari debelih vunjenih čarapa, koje našim dečkima trebaju odmah, a do prvog nastupa Ličkog kola nabavit će se nove.

Osim pozornice dotjeruje se i vanjski izgled dvorane »Preporoda«

Dugoselski spomen na Jakova Gotovca

Ove se godine navršava 10 godina, kako smo na vječni počinak ispratili hrvatskog skladatelja maestra **Jakova Gotovca**, nezaobilazne veličine hrvatske glazbe i glazbene scene, čija je narodna opera »ERO« pronijela svijetom vrijednost hrvatskog izvornog melosa i pučke priče njegove Dalmatinske Zagore.

Kulturni djelatnici naše općine,

a na poticaj i svesrdni angažman našeg neumornog sugrađanina g. Sergija Foretića, pristupili se i u Dugom Selu pripremi realizacije Koncertno-scenske večeri »IN MEMORIAM SKLADATELJA JAKOVA GOTOVCA«.

Koncertno-scenska večer obuhvatit će izvedbe solističkih zbornih i instrumentalnih skladbi i glazbeno-scenskih izvadaka

I i II čina opere »ERO«, kao i završnog kola iz III čina. U realizaciji izvedbe, osim dugoselskih amatera, sudjeluje i pjevački zbor OS Dugo Selo, HPD »Zrinjski« — Vrbovec, Simfonijski orkestar iz Ivanić Grada, a osigurana je i nastup gđe Gordane Šir (mezzosopran) i g. Zlatka Foglara (bariton) — članova NHK Zagreb, uz klavirsku pratnju g. Sil-

vija Foretića (inače profesora glazbe na Državnom konzervatoriju u Kölnu).

Pripreme su veoma detaljne, a prostorni uvjeti koje daje novo-preuređena pozornica dvorane PREPOROD, uz prepoznatljivu scenografiju koju smo kadri izvesti, daju garanciju kvalitetne izvedbe. Uz potporu svih relevantnih subjekata naše općine i

u ovo teško vrijeme, dugoselska kulturna javnost biti će obogaćena doživljajem, kakav samo imali prilike doživjeti i na izvedenoj koncertnoj večeri »In memoriam Ive Tijardovića«, prije nekoliko godina.

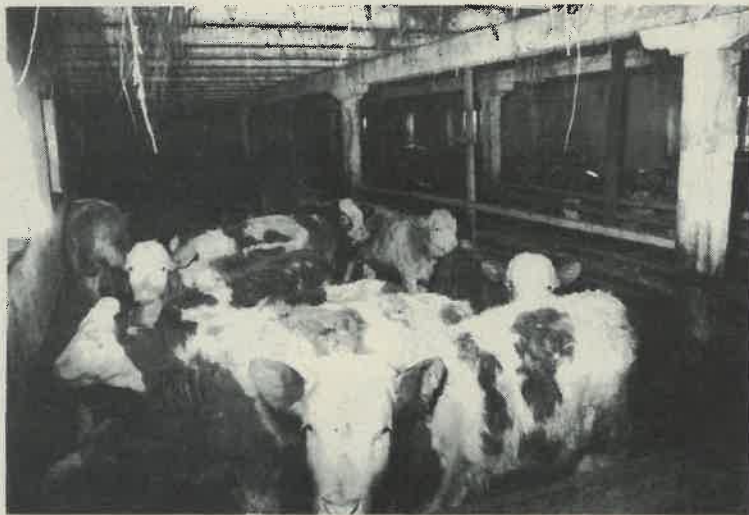
Taj kulturni događaj predviđen je za četvrtak dne 26. ožujka o. g., a biti će još i posebno oglašen.

OPSTATI ZNAČI USPJETI

»Božjakovina« nakon dva desetljeća ponovo započinje stočarsku proizvodnju. Raznorodnost proizvoda omogućuje da kraj jedne proizvodnje ne bude i kraj poduzeća.

Poduzeće »Božjakovina« — shvativši da se samo od poljoprivredne proizvodnje, koja uz dugi proizvodni ciklus traži i velika ulaganja, teško može ne samo živjeti već je i pitanje može li se uopće opstati — posljednje dvije godine traži nove puteve svog opstanka. Prošlu poljoprivrednu sezonu to je bila proizvodnja povrća. Bila je to doduše samo probna proizvodnja na manjim površinama no rezultati su pozitivni: jer nije pretrpljen gubitak, a stečena su i nova iskustva, koja su također kapital za narednu proizvodnju. Ove godine se nastavlja proizvodnja krastavaca, kao i lani, u sklopu poslovne suradnje s jednom bjelovarskom firmom. To su krastavci za izvoz pa »Božjakovina« vjeruje da će se tim poslom domoći i makar malo, ali ipak nešto deviza.

Od prosinca prošle godine u Štakorovcu, u objektima nekada davno i građenima za uzgoj junadi, danas »Božjakovina« uzgaja oko 160 teladi. Većinu njih je sama otkupila na sajmovima u našoj i susjednim općinama, a 40 komada i sa ratom zahvaćenih područja. Ovaj posljednji otkup ne smatraju posebno dobrim potezom, jer je ta mlada stoka bila prozrebla i bolesna te im je nekoliko komada uginulo. To je samo početak našeg uzgoja stoke, rekla nam je direktorica te firme Ana Bratko. Konačni cilj je da se zaokruži proizvodnja, da stoka koju oni tove jede hranu koju oni proizvode. »Božjakovina« procjenjuje da ima uvjete za tove tisuću komada stoke, i to ili teladi ili poručenog tova. Za tu količinu stoke oni mogu na 800 hektara zemljišta proizvesti hranu za nju. Hranjenje s polja je gotovo za trećinu jeftinije nego li iz vreća. Zatim koristeći će vlastitu stelju (slamu) i dobivati gnojivo koje će vraćati u zemlju te morati koristiti manje skupog »umjetnjaka«, zbog čega će biti i zdravija hrana. Pored svega daleko je lakši, sigurniji i povoljniji plasman stoke nego li poljoprivrednih proizvoda. Da bi mogli doseći planiranu proizvodnju stoke najprije kane u Prečecu iskoristiti postojeću infrastrukturu i sagraditi

Iz staje u Štakorovcu

najjeftinije drvene staje te tovti stoku kojoj sami nisu vlasnici. S time se planira započeti veoma brzo.

Posred svega toga Božjakovina na Jakovu uzgaja vinovu lozu i proizvodi vino najviše kvalitete. A četiri hektara voćnjaka jabuka, voćnjaka oslonjenog na žicu, kao i pri uzgoju vinove loze, trebao bi, pošto mu je ovo treća godina, dati svoj optimalni prinos od oko deset tona jabuka.

Poduzeće najviše žali što nije uspjelo obaviti prošlojezensku sjetvu na polovini svojih površina. Najveći krivac tome bila je kiša, koja je to onemogućila. Trenutno pak nema na tržištu sjemena jarih usjeva, koji se siju sada u veljači, kako bi se nadoknadilo propušteno. A ne male su teškoće i s nabavkom gnojiva, jer njih također nedostaje na tržištu. A kada se i do njih uspije doći valja sve platiti unaprijed.

Pretvorba vlasništva i što će se do-

goditi s njihovim poduzećem — pitanja su koja posebno more razmišljati zaposlenih. Najprije je nejasan status zemlje u tom otkupu, a potom slijedi muka jer čini se nitko nije zainteresiran za otkup takvog poduzeća. Radnici nemaju ni novaca, ali ni interesa za njegovo otkupljivanje. Vjerovatno će onda sam protok vremena odgovoriti na ta za sada dosta teška i složena pitanja.

Dojam pisca ovog priloga je da »Božjakovina« danas ostavlja dojam izrastanja u jednu modernu firmu, spremnu na poslovne rizike, orijentirane i psihološki pripremljene za oštru tržišnu utakmicu, u kojoj nema stajanja i čekanja nekih velikih povoljnosti, već se ide usret i u potragu za događajima i poslovima. Samo tako se ponašajući može u tržišnim uvjetima opstati jedno poduzeće. U našem slučaju to je »Božjakovina« sa 103 zaposlena radnika.

Novi nazivi dugoselskih ulica

Skupština općine Dugo Selo je na svojoj sjednici održanoj 25. veljače 1992. g., nakon poduže rasprave, donijela Odluku o preimenovanju ulica u Mjesnoj zajednici Dugo Selo. Donošenju odluke prethodio je prijedlog posebne komisije MZ Dugo Selo, u sastavu: Zlatko Bencić, Stjepan Koberec, Ivan Jambrečec, Stjepan Krčmar i Ivan Pandžić. Njihov prijedlog je gotovo u cijelosti podržalo i općinsko izvršno vijeće. Skupština općine je u većini slučajeva prihvatila te istaknute prijedloge. Najduža i najzustrija rasprava vođena je o prijedlozima za preimenovanje ulica: Braće Bobinec i Braće Pavlića. Na kraju rasprave prihvaćeni su prijedlozi koji su imali podršku peticije, koju je potpisalo više stotina Dugoselaca, po svemu sudeći vjernika.

Novo ime svih ulica objavljujemo u našem prilogu »Službenim novinama«. U slijedećem broju »Kronike« objavit ćemo i plan dugoselskih ulica s ucrtanim novim nazivima. U ovom prilogu objavljujemo nove nazive samo dijela ulice, kako bi pojasnili značenje novih naziva.

Ulica Vladimira Bakarića od sada je ulica *Biskupa Augustina Kažotića*. Ulica Braće Bobinec — novi naziv: ulica *Josipa Zorića*, dugoselskog župnika, saborskog zastupnika, književnika, graditelja dugoselske crkve.

Braće Cobovića dobiva svoj stari naziv: *Kolodvorska ulica* Ulica Nikole Demonje preimenovana je u ulicu *Petra Berislavića*, Trogirana, hrvatskog bana, koji je branio Bosnu i Hrvatsku od Turaka, i koji je 1516. g. darovao plemiću Petru Pisačiću Donja i Gornja sela, tj. današnje Dugo Selo.

Ulica Braće Domiter (dio do pruge) preimenuje se u ulicu *Josipa Predavca*, rođenog u Rugvici, istaknutog međuratnog političara i pisca, potpredsjednika HSS-a, usmrćenog u atentatu jugofila u Dugom Selu.

Ulica JNA preimenuje se u *Domobrasku ulicu*, kao izvedenica za čovjeka koji brani svoj dom.

Ulica Jurkes Mije dobiva naziv *Sajmišna ulica*, i to prema današnjem nazivu.

Ulica 8. Maja preimenuje se u ulicu *Ratnih žrtava*, pri čemu se misli na sve one koji su do sada, tijekom povijesti, položili svoje živote na oltar domovine Hrvatske.

Ulica II Moslavačke brigade preimenuje se u ulicu *Laznice*, a što je naziv za livade na kojima je sagrađena ulica.

Omladinska ulica ima novi naziv ulica *Katarine Zrinski*, kćeri Krste Frankopana i žene Petra Zrinskog, a koja je život skončala kao zatočenica u samostanu.

Ulica Marka Oreškovića preimenovana je u *Jantolov Breg*, jer se to područje od davnina tako zvalo.

Ulica Dušana Pavlića je od sada ulica *Trnošćica*, što je također nekadašnji naziv tog područja.

Ulica Braće Pavlića preimenovana je u ulicu *Mirka Karla Račaja*, rođenog 5. X. 1753. u Kopčevcu. Učio je filozofiju u Beču, a teologiju u Rimu, gdje je i doktorirao teologiju i filozofiju, potom je profesor na Zagrebačkoj akademiji, a od 1782 i zagrebački kanonik te čamanski, kalnički i katedralni arhiđakon, 1806. g. postaje biskupom, a od 1816. g. biskupom đakovačkim, gdje je sagradio i biskupski dvor. Napisao je više teoloških djela, tiskao prvi zemljovid đakovačke biskupije i bio mecena ondašnjim književnicima, da bi 10. I. 1830. umro u Đakovu.

AMA CROATICA

Evangelizatorsko Društvo

TEL. 040-48 31 11

TEL. 040-48 31 12

TEL. 040-48 31 13

TEL. 040-48 31 14

TEL. 040-48 31 15

TEL. 040-48 31 16

TEL. 040-48 31 17

TEL. 040-48 31 18

TEL. 040-48 31 19

TEL. 040-48 31 20

TEL. 040-48 31 21

TEL. 040-48 31 22

TEL. 040-48 31 23

TEL. 040-48 31 24

TEL. 040-48 31 25

TEL. 040-48 31 26

TEL. 040-48 31 27

TEL. 040-48 31 28

TEL. 040-48 31 29

TEL. 040-48 31 30

TEL. 040-48 31 31

TEL. 040-48 31 32

TEL. 040-48 31 33

TEL. 040-48 31 34

TEL. 040-48 31 35

TEL. 040-48 31 36

TEL. 040-48 31 37

TEL. 040-48 31 38

TEL. 040-48 31 39

TEL. 040-48 31 40

TEL. 040-48 31 41

TEL. 040-48 31 42

TEL. 040-48 31 43

TEL. 040-48 31 44

TEL. 040-48 31 45

TEL. 040-48 31 46

TEL. 040-48 31 47

TEL. 040-48 31 48

TEL. 040-48 31 49

TEL. 040-48 31 50

TEL. 040-48 31 51

TEL. 040-48 31 52

TEL. 040-48 31 53

TEL. 040-48 31 54

TEL. 040-48 31 55

TEL. 040-48 31 56

TEL. 040-48 31 57

TEL. 040-48 31 58

TEL. 040-48 31 59

TEL. 040-48 31 60

Pomoć iz Švedske

Pomoć Hrvatskoj u najrazličitijim oblicima, na najrazličitije načine, kao i različitim putevima slijeva se mnoštvom tokova. Ponekad budemo i zatečeni činjenicama od kuda nam sve dolazi pomoć i tko se sve o njoj skrbi. A preko te pomoći doznajemo i nešto više o onima koji su nam tu pomoć darovali. Time onda često budemo i iznenađeni.

Iz Švedske, za potrebe dugoselskih jedinica Hrvatske vojske, stiglo je sanitetsko vozilo puno raznog vrijednog sanitetskog materijala. Vozilo je ostalo u Dugom Selu, a sanitetski materijal ostavljen u Sanitetu Stožera HV, gdje i postoji potreba za njim. Grupa djevojaka koja je sakupi-

Elizabeta Glasnović-Raguž

la i pribavila te dopratila sve to posjetila je i naše dečke na nov-

Darovano sanitetsko vozilo

AMA CROATICA

Evangelizatorsko Društvo

TEL. 040-48 31 11

TEL. 040-48 31 12

TEL. 040-48 31 13

TEL. 040-48 31 14

TEL. 040-48 31 15

TEL. 040-48 31 16

TEL. 040-48 31 17

TEL. 040-48 31 18

TEL. 040-48 31 19

TEL. 040-48 31 20

TEL. 040-48 31 21

TEL. 040-48 31 22

TEL. 040-48 31 23

TEL. 040-48 31 24

TEL. 040-48 31 25

TEL. 040-48 31 26

TEL. 040-48 31 27

TEL. 040-48 31 28

TEL. 040-48 31 29

TEL. 040-48 31 30

TEL. 040-48 31 31

TEL. 040-48 31 32

TEL. 040-48 31 33

TEL. 040-48 31 34

TEL. 040-48 31 35

TEL. 040-48 31 36

TEL. 040-48 31 37

TEL. 040-48 31 38

TEL. 040-48 31 39

TEL. 040-48 31 40

TEL. 040-48 31 41

TEL. 040-48 31 42

TEL. 040-48 31 43

TEL. 040-48 31 44

TEL. 040-48 31 45

TEL. 040-48 31 46

TEL. 040-48 31 47

TEL. 040-48 31 48

TEL. 040-48 31 49

TEL. 040-48 31 50

TEL. 040-48 31 51

TEL. 040-48 31 52

TEL. 040-48 31 53

TEL. 040-48 31 54

TEL. 040-48 31 55

TEL. 040-48 31 56

TEL. 040-48 31 57

TEL. 040-48 31 58

TEL. 040-48 31 59

TEL. 040-48 31 60

Pozadinska fronta na prvim linijama

Među našima u Novskoj

Hrvatska pozadinska fronta, podružnica Dugo Selo, provela je tijekom prošlog mjeseca još nekoliko uspješnih akcija prikupljanja humanitarne pomoći za hrvatske vojske. Pomoć u vidu gardističkih vesti, kapa, čarapa, higijenskog pribora i cigareta pravično je podijeljena na nekoliko frontova. Tom su prilikom naše članice posjetile branitelje u Novskoj, Popovači i Vinkovcima. Jednako toplo dočekali su nas budući zapovjednici na obuci u Trsteniku, te pripadnici izviđačkog voda i protuavionske raketne jedinice u vojarni u Dugom Selu.

Nekima od njih pokloni su stigli uoči »Valentinova«, pred sam odlazak na višednevnu vježbu, uručeni u ime svih najdražih s kojima nisu mogli provesti taj dan. Dečki su pakete otvarali u opuštenu atmosferu primirja, ipak daleko od svojih domova, ili u kratkom predahu prije povratka na banijska ratišta. Većina je oblačila veste i bratski dijelila cigarete braneći položaje u blatnim rovovima.

Svima je pomoć jednako potrebna i dobrodošla, pa se ovim putem zahvaljujemo poduzećima i pojedincima na dobrovoljnim priložima. Veliko hvala kolektivnu trgovinu tekstilom u Dugom Selu: Mariji Bičanić, Nadi Šmit, Vesni Bjelobrk, Ljerki Znamenček i Dragici Košnar, koje su samoinicijativno kupile 100 pari čarapa za naše dečke u Novskoj.

U toku je akcija sakupljanja gardističkih vesta za hrvatske vojske u Novoj Gradišci. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun: Hrvatska pozadinska fronta, podružnica Dugo Selo, broj: 30111-621-84/2350635691, ili direktno u sjedištu udruženje, Pavličeva 1, tel. 750-920.

POMOZIMO BRANITELJIMA NA NOVOGRADIŠKOM RATIŠTU! 1 GARDISTIČKA VESTA — 1.000.- CRD

Danica Jug

ŽIVJETI S RATOM

»Tko zna hoće li nakon rata neku ulicu u Novskoj okrstiti Dugoselskom« — uhvatio je neki dan sam sebe u glasnom razmišljanju jedan naš vojak. Ne bez razloga. Naime, na ovdašnjem je ratištu toliko Dugoselaca da se ponekad čini kako ih ni u samom Dugom Selu nije ništa više. Dobar komad novljanske općine pod pravom je okupacijom dugoselskih vojaka.

Dakako, riječ je o okupaciji zbog koje Novljane »ne boli glava«. Jer, radi se, naprosto, o načelu »bolje MI nego ONI«. ONI su, ionako, još uvijek kojegdje gdje im nije mjesto, ter je bolje da smo, do daljnega tu MI.

Inače, 70-ak dana je sasvim dovoljno vremena da se negdje sasvim dobro snadete, čak udomaćite. Takav je slučaj i s našim 53. samostalnim bataljunom, ovdje u Novskoj. Pritom ovo »udomaćiti« shvatite doslovce jer mnogi su privremeno napušteni domovi udomili naše vojake, te im se kad govore o svom privremenom boravištu često omakne ono »naša kuća«. Izgleda da je to simpatično i pravim vlasnicima, koji za primirja navrate do svojih domova i iznenade svoje »podstanare« kolačima, palačinkama, ponekom kućnom potrepštinom i sl. Zapravo, iz dana u dan sve je više primjera iskrene susretljivosti Novljana, pa se može reći da je s domaćim življem uspostavljen korektan i vrlo zadovoljavajući odnos.

Jasno, to se odnosi na onaj dio žitelja Novske koji se vratio ili se vraća (odnosno navraća) u svoj grad. O odnosu i reakcijama onih drugih možemo samo nagađati, bez veće šanse da naše pretpostavke dobiju iskustvenu potvrdu. No, to je, zapravo, njihov, a ne naš problem.

Možda će netko pomisliti da u vrijeme primirja (što je u ovom ratu relativan pojam, no na ovom ratištu uistinu postoji) vojka veći dio dana provodi u plandovanju, no to svakako nije ni blizu istine. Naime, osim izvršavanja redovnih zadataka u okviru operativne grupe svakodnevno se provodi i obuka, kako bi se eventualni nastavak borbenih djelovanja dočekao što spremnije, te na što veću razinu podigla stručno-taktička sprema naše mlade, ali sad već prekaljene i snažne Hrvatske vojske.

Osim toga, postoje i druge zanimacije, poput stolnog tenisa, košarke, nogometa, ribolova (čisto športski, s jednom, najviše dvije bombe) itd. Naravno, sve u svrhu održavanja psiho-fizičke kondicije.

Zapravo, teško je u ovim odlično opremljenim i opskrbljenim vojacima prepoznati ono »šareno društvo« koje je prošle godine držalo u okruženju dugoselsku kasarnu JA. Svakako, zasluga je to i Pozadinske Fronte, dugoselskih poduzeća, organizacija, pojedina... Zapravo, svega onoga što neprijatelj nema iza sebe.

No, dugotrajno izbjivanje od kuće, naročito kada je »mjesto radnje« ratište, ima i svojih negativnih posljedica. Bez njih se, jasno, ne može i sva se filozofija

Četvrti četa dugoselskog bataljuna u Broćicama

svodi na to da se one svedu na minimum. Govoreći o nekakvim ekscesima unutar 53. bataljuna može se reći da je njihov postotak »statistički zanemariv«. Službena evidencija pokazuje da svega 1% Dg. S.-vojaka nije bezgrešno. Spomenuti ekscesi su daleko od kategorije »svjetske senzacije«. Ni »žuti tisak« ne bi tu našao naročito puno materijala za »prožvakavanje«. Radi se, uglavnom, o tome da su pojedinci zalutali u vojsku koja vodi oslobodilački rat, pa su više razmišljali o nekakvom (makar i najbizarnijem) ratnom plijenu. Ti i takvi su se odmah našli u »sigurnjako-voj« bilježnici i protiv takvih je postupak u toku. Mnogo je češći slučaj da su upravo naši dečki onemogućavali i raskrinkavali slične poteze drugih, bilo civilnih, bilo uniformiranih osoba.

Dakle, uistinu ništa senzacionalno. Jednostavno, na putu od Novske do Dugog Sela čak se i obično »korito« dimenzija 1 x 3 m »pretvori« u skupi gliser i onda cijeli slučaj dobije dimenzije koje nikako ne zaslužuje.

Tim više što se svim evidentiranim sličnim slučajevima bave oni koji su za to nadležni.

Paralelne priče i dezinformacije o tome i koje čemu drugome teško da potiču iz dobronamjernih izvora.

No, ono što će vjerojatno zadovoljiti i zlonamjerne i dobronamjerne jest činjenica da se mnoge pojave koje su u početku možda i iritirale našu javnost više »ne prakticiraju« u Hrvatskoj vojsci. Za sve ono što se ne uklapa u norme i željeni image HV ide se »na hlađenje«.

No, barem kada je riječ o našem bataljunu negativnosti sve više postaju iznimka, a kao opća definicija mogla bi se koristiti izjava jednog mladog Novljanina: »Ma, ti Dugoselci su pravi dečki, dečki od akcije, dečki za sve!«

Marin Šarec

Jedna fotografija dva osvrta

Snimak u trku

Ono što padne na pamet Novljaninu kad prođe pored rugvičke škole je: da barem imam takvu školu da mi dijete može u njoj polaziti nastavu. Što mislite što padne na pamet prolazniku s Općine Dugo Selo? Kakva je to općina kad školi neda dovoljno sredstava da popravi (kako novinar »Dugoselske kronike« Marijan Galeković kaže) »rolete«.

Neopisivo sam zadovoljna i sretna ako ovako izgleda škola u Novskoj ili Gospiću.

Učenici odmah u školu, a učitelj na posao!

Očito je da ovaj novinar nije malo bolje pogledao te »rolete« nego samo ono što se vidi iz fotografskog aparata.

Vjerojatno je da taj novinar ne zna da je zbog te iste slike u prijašnjim novinama bivše rukovodstvo škole naredilo da sve »rolete« moraju biti pribite za okvire prozora. Što mislite kako te »rolete« sada izgledaju? Naravno uništene su!

Zar je moguće misliti da se od 200.000 HD što dotira Općina Dugo Selo za materijalne troškove škole (a troškovi iznose 180.000 HD) može popraviti što se trgalo i kvarilo 20 godina.

Kao ravnatelj škole imam jedan prijedlog za »Dugoselsku kroniku« i glavnog i odgovornog urednika. Budite nam sponzor i pomozite da popravimo »rolete«.

Prijateljski pozdrav!

Ravnatelj škole:
Goranka Taritas

Malo gore nego u Novskoj

Na pisanje ovog članka potakla me je slika koja je izašla u siječanjskom broju »Dugoselske kronike«, a na kojoj je prikazana Osnovna škola Rugvica. Nažalost, navedena slika nije prikazana kako bi se pokazalo nešto dobro već, naprotiv, prikazan je vanjski izgled s posebnim osvrtom na rolete za koje se kaže da su iste kao i one u Novskoj ili Gospiću, i to usprkos činjenici da je došlo do smjene ravnatelja u toj školi.

Međutim nije došlo do smjene samo jednog ravnatelja (kako bi se iz teksta moglo zaključiti) već je došlo do smjene više njih a to je upravo i razlog zbog kojeg ovo pišem. Naime, kao učenik ove škole u periodu od šk. god. 1976./77. do šk. god. 1983./84. mogu (nažalost) reći da su rolete u stanju u kojem se sada nalaze bile već i pred kraj mog osmogodišnjeg školovanja, a tada je direktor (ravnatelj) bio gospodin Buntić. On je sa tog mjesta otišao zajedno sa mojom generacijom, dakle 1984., a izgled škole je ostao isti. Nakon njega dolazi gospodin Manoić (ne Manolić). On se u školi zadržao neko vrijeme međutim ni on nije učinio ništa na poboljšanje izgleda (bar vanjskog) škole. Nakon gospodina Manoića dolazi sadašnja ravnateljica. Dakle, u nešto manje od 10 godina smjenila su se tri (3) ravnatelja, a izgled škole je ostao isti.

Možda ovo i ne bi bio tako velik problem da se škola nalazi s druge strane nasipa, ali, nažalost, ona se nalazi na položaju gdje se veoma lako može vidjeti s ceste koja vodi prema Oborovu, a znamo da je promet na toj cesti prilično jak gledajući našim mjerilima.

Nakon ovog postavlja se pitanje koliko se još ravnatelja treba smijeniti da bi Osnovna škola Rugvica (ime je valjda jedina stvar koja se redovno mijenja) postala ono što bi po svom nazivu i trebala biti (obrazovna i odgojna ustanova) i da bi se to moglo zaključiti i po vanjskom izgledu, a ne samo po tome što oko nje ima mnogo djece i što ispred nje stoje autobusi sa natpisom »školski autobus«. Nadajmo se da je taj broj manji od 10.

Jaksenija Buhin

Uz borbeni položaj na novljanskom ratištu u zapovjedništvu bataljuna

Veselje zbog dolaska na odmor u Dugo Selo

Istina o krađama

Jedan odbornik, koji je i sam u sastavu dugoselskog bataljuna Hrvatske vojske, na posljednjoj sjednici Skupštine općine izrijekom je zatražio da se u »Dugoselskoj kronici«, objave podaci o krađama, koje su počinili pripadnici njegove jedinice. S obzirom da nema pravih informacija šire se svakakvi glasovi i neopravdano i neosnovano se kalja ugled i sve ono dobro što je učinila ta jedinica. Od zapovjednika dugoselske Policijske stanice saznali smo da se istražni postupak vodi protiv devetorice pripadnika te jedinice. Oni su u vremenu od 19. prosinca do 30. siječnja otuđili iz Novske niz stvari, koje su im i zaplijenjene. Na popisu stvari su: plastični čamac dužine 3,5 metara, jedan automobil marke Golf, sobna plinska peć, bicikl s motorom, stroj za šivanje, radijator, aparat za ekspresno kavu, bušilica, goblen, škripac, zatim je tu podosta brusnih ploča, vijaka, čavala idr. Od navedene devetorice neki prekršitelji se terete samo za sitnu krađu. Istodobno, još protiv trojice kutinska policija vodi istražni postupak s obzirom da su im u automobilu pronađeni predmeti za koje se smatra da su ukradeni.

U svakom slučaju najvažnije je da policija i sudstvo u tom slučaju obavje svoj posao. U odnosu na veličinu jedinice sasvim je značajan broj počinitelja opisanih krivičnih djela. Loše je samo to što sjenka njihovih nedjela pada i na ostale, poštene i časne Dugoselce na novljanskom ratištu.

Sponzori 53. samostalnog bataljuna HV

Opremanje i funkcioniranje, te uspješno djelovanje na novljanskom ratištu 53. samostalnog bataljuna omogućili su mnogi sponzori i pojedinci, nesumnjivo veliki domoljubi.

Zapovjedništvo i vojnici bataljuna ovom im se prilikom posebno zahvaljuju, slijedeći svojim dobrotvorima:

Tvornica duhana Zagreb; RKT Župa Sv. Martin — Dugo Selo; »Prodex« — Dugo Selo; »Gorica« — Dugo Selo; Skupština općine Dugo Selo; »DUKOM« — Dugo Selo; Tvornica ulja — Zagreb; »Croatia« — Dugo Selo; »Josip Kraš« —

Zagreb; »AMA CROATICA«, Lund, Švedska, na čelu s gđom. Elizabetom Raguš-Glasnović (sanitetski automobil); UTP »Martin Breg« — Dugo Selo; IGM »Šljunčara« — Trstenik; RKT Župa Oborovo; Institut Rugvica; Udruženje obrtnika — Dugo Selo; Mjesna zajednica Dugo Selo; Hrvatska Pozadinska fronta — Dugo Selo; Jelena Šturm, Dugo Selo; Miro Mareš, Dugo Selo; Milan Buncić, Dugo Selo; Božidar Grgošić, Dugo Selo; INA-Naftapljin—Dugo Selo—Lipovljani; Grupa građana iz Berlina (L. Grahovac, B. Prajić, J. Cesar i dr.);

Moja domovina Hrvatska

Moja domovina Hrvatska

Često se pitam: Postoji li igdje na svijetu tako plavo nebo, zlatne plodne njive i ravnice, bistra jezera, zelena i modra kao zjenica moga oka?

Da li postoje igdje na svijetu tako dobri i blagi ljudi? Ne, sigurno ne. Samo je jedna Hrvatska — moja draga domovina. Prošla je kroz teška iskušenja, proživjela mnoge teške trenutke. Njen plač čuli su dobri ljudi širom svijeta i pružili joj svoju podršku. Sada je moja Hrvatska slobodna i samostalna država. Želim da sada zablista svom svojom ljepotom. Da joj svanu sretnija proljeća, da ptice opet veselo cvrkuću, da se svi moji mali prijatelji vrate svojim domovima. Nema tako snažne riječi, niti toplih boja kojima se može naslikati domovina Hrvatska moja!

Sanela Grgošić, IV d

Garda Hrvatska

Mi imamo vojsku najbolju
Mi imamo gardu Hrvatsku.
Oni se za nas bore
Oni svu djecu vole.
To su čuvari doma i srca mog
Neka ih čuva dragi Bog.

Saša Maranić, IV d

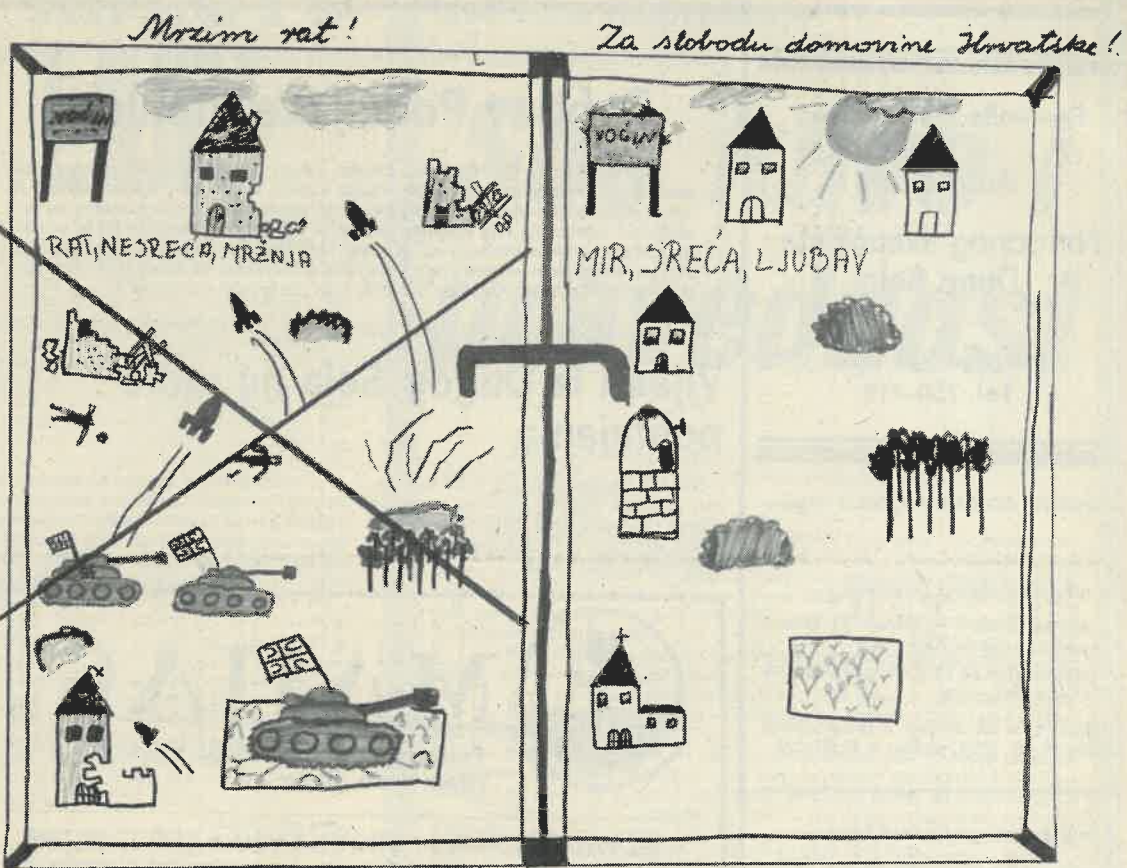
Nikola Kovačević, Vb

Melita Čović, Ia

Tomislav Badžek, Ia

Anita Franjić, Vb

Branimir Horvatiček, Va

Moje selo

Živim u malom selu ispod pitomih brežuljaka Martin Brega. Uz kuće, vrtove i voćnjake nalaze se

Sandra Grgošić, II e

Dječji san

Ja sam dječak mali, ali imam jedan san. Želim našu Hrvatsku ugledati kao dan.

Želim ljubav, mir i samostalnost to nam samo treba jer je naša Hrvatska krvlju ovijena.

Mario Meseljević, IV d, (iz Osijeka)

Da žive dobri i sretni ljudi

Dugo Selo je mjesto gdje živim sa svojim roditeljima i sestrom. Željela bih da je uredno i čisto i da bude uvijek mir. Da se izgradi novi Dom zdravlja u kojem će biti velike i lijepe čekaonice, a ne da čekamo po hodnicima. Da se izgrade lijepa dječja igrališta, a na Martin Bregu da se obnove bazeni. Željela bih da se izgradi srednja škola i velika robna kuća. Imam još puno želja ali najviše od svega bih željela da u mojem mjestu žive DOBRI I SRETNI ljudi!

Andreja Šok, II e

Pismo zamišljenoj vršnjakinji Biljani

Biljana, evo pišem ti iz Dugog Sela. Meni i mojim prijateljima širom Hrvatske je grozno. Jer nam vaši očevo uništavaju domovinu Hrvatsku. I nemaju milosti prema djeci i že-

nama. A naši očevo idu da ginu za nju, da bi bila samostalna. Danima smo u podrumima i čak po ovoj zimi, a vi se grijete uz toplu peć. Biljana zamisli kako bi bilo tebi i tvojim prijateljima u hladnim podrumima dan i noć. Biljana molim te, reci svojim prijateljima da kažu svojim očevima da ne uništavaju Hrvatsku i da svi budemo u miru i sreći.

Amela Begić, V d

Pismo nepoznatom prijatelju

Nepoznati prijatelju. Ovo ti pismo upućuje tvoja vršnjakinja. Do nedavno sam imala sretno i veselo djetinjstvo. Moje djetinjstvo se pretvorilo u pakao. Svako jutro umjesto cvrkuta ptica budi me zvuk uzbune. Poslije tog zvuka iz toplih kreveta bježimo u hladne podrumne u kojima smo ostajali satima, danima i mjesecima. Da bi se sklonili od snažnih detonacija i hitaca metaka. Granate su nam srušile kuće, poduzeća, škole, ustanove i crkve. Moj grad Osijek pretvorio se u veliku ruševinu sa mnogo žrtava. U tom ludom ratu nastradalo je tisuću nedužnih ljudi i djece. Moji su prijatelji ostali bez roditelja. Došao je kraj našoj izdržljivosti, pa smo morali napustiti svoj grad i krenuti u izgnanstvo. Prognani od zlih ljudi i ludih generala koji ne žele dobro ovom Hrvatskom narodu. Zele istjerati narod iz svojih domova, razrušiti grad. Do nedavno smo primali sve ljude dobre volje, svu djecu i družili se s njima. Nepoznati prijatelju i ti možeš zaustaviti rat. Ne dozvoli svojim roditeljima da ruše naše domove i da ubijaju nedužni Hrvatski narod.

Lidija Gregarčević, V d, (prognanica iz Osijeka)

Ljubav

Ljubav je kad je mir i kad nema rata. Ljubav je kad sam sretna i kad su uza me mama i tata. Ljubav je kad imam sretno djetinjstvo. Ljubav je to kad se ne puca i kad se smijem igrati slobodno. Najveća je ljubav i sreća kad mi se vrati iz rata tata.

Ivana Šibenik, II e

Zaustavite rat u Hrvatskoj

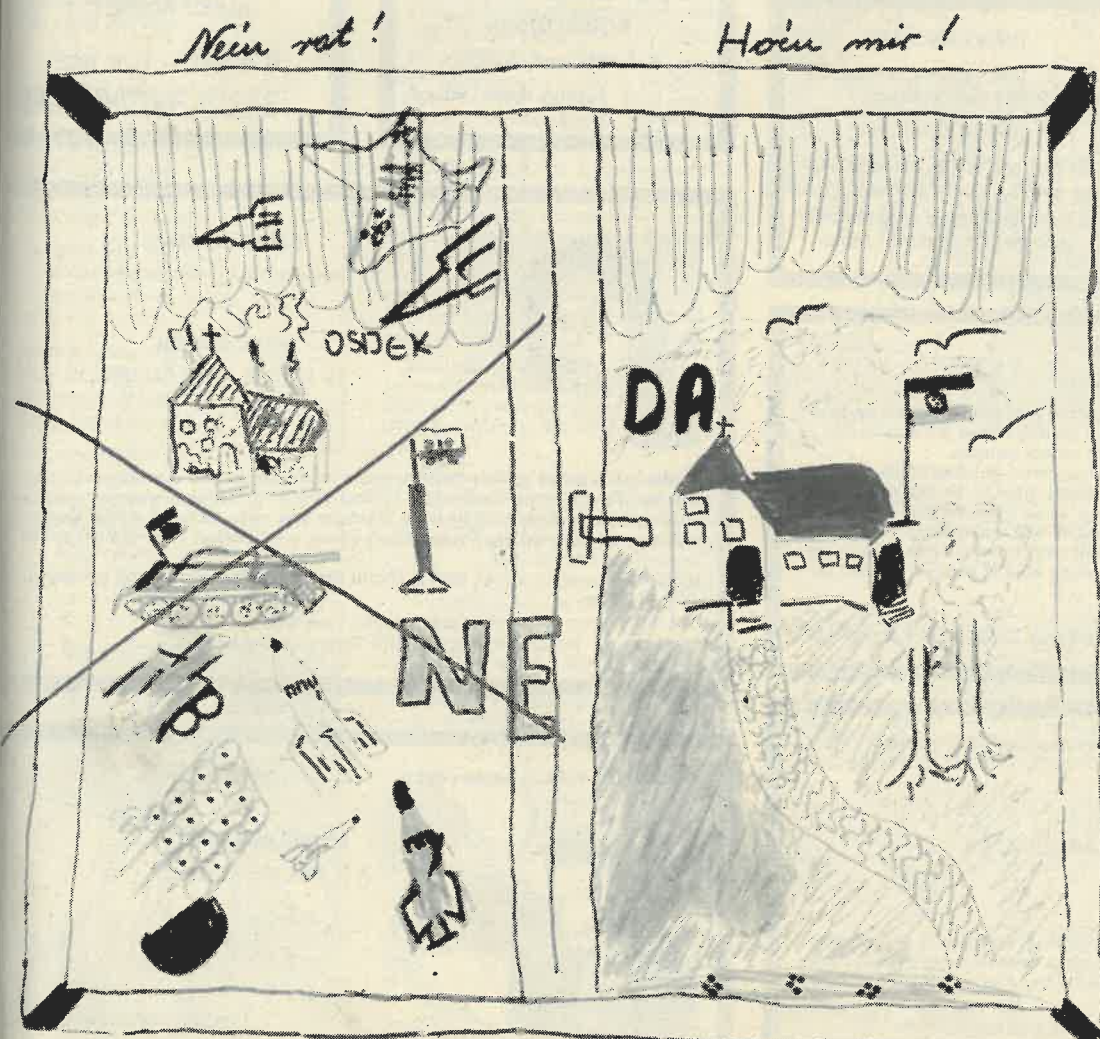
Zaustavite rat zbog ljubavi i djece. Djeca ne trebaju rat. Nitko ne treba rat. Djeca trebaju svoje tate. I tate trebaju svoju djecu. Djeca žele vesele mame, bezbrižnu igru, školu... Djeca žele mir. Zaustavite rat u Hrvatskoj. Neka vlada mir. Neka vlada mir u cijelom svijetu. Neka pobijedi ljubav. Neka pobijede djeca.

Marina Jurić, III A

Mir

Mir je za mene ljubav. Mir je za mene igra. Mir je moj dom. Mir je moja škola. Mir su ptice na nebu. Mir su sretna djeca. Mir je moja slobodna domovina.

Marko Meić, II e

Tomislav Marinić, Vb

Postanite vrstan vozač

Auto škola
Narodnog sveučilišta
Dugo Selo

očekuje Vaš upis
Tel. 750-419

OSNOVNA ŠKOLA DUGO SELO raspisuje

javno nadmetanje

za prodaju školskog inventara:

- školski stolovi — drveni 21 komad početna cijena 200,— hrd
- stabilizatori za TV 6 komada početna cijena 150,— hrd

Licitacija će se održati u prostorijama škole 04. 03. 1992. godine u 12,00 sati.

Servis aparata za Espresso-kavu

Izvolite se s povjerenjem obratiti na adresu:

MARIJAN BARKOVIĆ, Majkovec 31, Sv. Ivan Zelina. Tel. 861-587

Nudi se brza, kvalitetna i jeftina usluga.

Najuglednije engleske agencije za baby sitter preko svog predstavnik u Zagrebu traže djevojke za rad s djecom. Tel. 041/444-125 — od 15,00 h.

Urednu kuću 10 x 11 metara, sa zemljištem uz kuću, u Hrtkovicima, 16 kilometara od Rume, mijenjam za sličnu kuću u okolici Zagreba. Radi dogovora i informacija nazvati: Elizabetu Jurčević na telefon: 99-49-405-50-70-97

Prodajem stajsko gnojivo. Uпитati na telefon 750-646.

Zahtjev Policijske stanice

Tijekom 1991. g. Policijska stanica Dugo Selo izdala je znatan broj odobrenja za držanje i nošenje oružja, čija je valjanost i upotrebljivost 6 (šest) mjeseci. No zbog različitih okolnosti znatan broj naših građana na temelju tih odobrenja nije nabavio oružje, a valjanost odobrenja im je u međuvremenu istekla. Mole se svi građani, na koje se to odnosi da u policijsku stanicu Dugo Selo odmah vrate nevažeca odobrenja. Ne učine li to do kraja ožujka 1992. g. protiv njih će biti pokrenut prekršajni postupak.

Vijesti iz Dugog Sela na radio postajama

Svako ponedjeljka u 9,15 sati radio postaja Sljeme emitira posebne vijesti iz Dugog Sela. Sljeme svoj program emitira na UKV području, na frekvenciji 88,1 MHz.

Radio postaja Ivanić Grad emitira posebne vijesti iz Dugog Sela svakog utorka u 18,15 sati. Radio Ivanić emitira svoj program na 99,4 MHz UKV područja i 860 kHz na srednjem valu.

MAHAČ

Poduzeće za proizvodnju, trgovinu i turizam d.o.o. Dugo Selo

AGROPROIZVODNJA • AGROTRGOVINA • AGROTURIZAM

SADA JE VRIJEME ZA NABAVU MATERIJALA ZA REPRODUKCIJU: SJEMENJA, GNOJIVA, ZAŠTITNIH SREDSTAVA!

Obratite se s povjerenjem stručnjacima poduzeća »MAHAČ«.

Dobit ćete stručna mišljenja i nabaviti po povoljnim cijenama repromaterijal za vašu poljoprivrednu proizvodnju.

POZIVAMO VAS I OČEKUJEMO VAŠ POSJET NAŠOJ »AGROTRGOVINI« u Dugom Selu, Domitrova 10, tel. 751-172.

Predlažemo našim sugrađanima da sebi i svojoj obitelji ostvare još jednu radost življenja: berite plodove sa vlastitih stabala. Mi vam pomažemo u tome: nudimo velik i raznovrstan izbor voćnih sadnica. Dajemo i sve upute za njihovu sadnju.

Cijenjeni građani!

Ukoliko gradite — gradite brže i jeftinije betonskim blokovima (kvadrima)

Dugo Selo — Kopčevac, Kopčevačka 29a

Tel. 041/254-913 i 751-711

Organiziramo i prijevoz!

TUŽNO SJEĆANJE

28. 2. 1990. godine prestalo je kucati srce našeg dragog

IVANA ŽUNECA

Godine prolaze ali sjećanje i tuga ostaje u našim srcima.

S ljubavlju i tugom tvoji najdraži supruga, sin, unučad i snaha

MJESNA ZAJEDNICA KOZINŠČAK

STAMBENA ZADRUGA

»GORICA«

DUGO SELO, B. BOBINAC 21a

GRADITE — DOGRAĐUJETE — ADAPTIRATE

SAV POTREBAN GRAĐEVINSKI, INSTALATERSKI I OSTALI MATERIJAL MOŽETE NABAVITI BEZ POREZA NA PROMET AKO STE UČLANJENI U STAMBENU ZADRUGU. MOGUĆE UŠTEDE I DO 30%!

SVE INFORMACIJE I UČLANJENJE: BRAĆE BOBINAC 21a, ZGRADA SVEUČILIŠTA PRIZEMNO Tel. 750-310

ZAHVALA

Povodom iznenadne smrti naše drage supruge, majke i bake

JELKE KONČIĆ

zahvaljujemo svima koji su nam u tim trenucima pomogli, okitili odar cvijećem, ispratili je i uputili tople riječi oproštaja.

Obitelj Končić i Harcet

In memoriam

STJEPAN MAHAČ

Otišao si od nas tako naglo i tiho da ni danas ne možemo vjerovati da te više nema među nama. Pusta je utabana staza po Kozinškim ulicama kojom si više od 30 godina odlazio marljivo obavljati radne zadatke.

Prijatelji će uzalud buljiti u vrata »Sportskog«, neće ih nikada više otvoriti Rigić. Pusto je mjesto na trosjedu u tvom domu, gdje bi se često odmarao od napornoga rada i putovanja, u društvu sa svoja četiri unuka.

Prazno je mjesto u Savjetu Mjesne zajednice. A ti si toliko volio svoj Kozinšćak i toliko dao za razvoj svojih Brijuna. Tvoj nagli odlazak ipak najteže pada supruzi Dragici, djeci Mirjani i Ivici. Praznina koju si ostavio u svom domu, dugo, dugo će boljeti tvoje najbliže.

Za sve što si učinio vječna ti slava i HVALA.

MJESNA ZAJEDNICA KOZINŠČAK

Tužno sjećanje na dragog mi supruga

TOMU CIMAŠA

Dvije tužne godine navršit će se 12. ožujka 1992. g. od kada te teška bolest otkrila od mene, koja sam ostala sama sa svojom velikom tugom i boli. Samo ja kojoj je bio sve osjećam kako je teško živjeti bez njega i njegove dobrote koju neću nikada zaboraviti.

Uvijek i svugdje s Tobom tvoja tužna supruga Karmela

VJENČANI I UMRLI

o upisu u knjige vjenčanih i umrlih u razdoblju od 15. 01. 1992. do 24. 02. 1992.

VJENČANI:

1. Arčabić Dražen, manevrista i Sekulić Desanka, nezaposlena, vj. 18. 01. 1992.
2. Vešligaj Milan, skladištar i Čizmek Anika, nezaposlena, vj. 18. 01. 1992.
3. Novosel-Gornjak Marijan, manevrista i Reich Danica, nezaposlena, vj. 18. 01. 1992.
4. Lazar Zdravko, stolar i Šeb Nela, trgovac, vj. 01. 02. 1992.
5. Katalenić Mijo, cvjećar i Kocijan Kristina, učenica, vj. 01. 02. 1992.
6. Švegovac Marijo, policajac i Marić Katica, nezaposlena, vj. 15. 02. 1992.
7. Šokić Ivica, radnik i Škiljo Jasminka, medicinska sestra, vj. 22. 02. 1992.
8. Haramustek Vlado, policajac i Doić Mirjana, nezaposlena, vj. 22. 02. 1992.
9. Haleuš-Mali Nenad, stručni suradnik za prosvjetu, kulturu i sport i Vukadin Kata, nezaposlena, vj. 22. 02. 1992.
10. Reškovač Dragomir, službenik i Platužić Sanja, trgovac, vj. 22. 02. 1992.

UMRLI:

1. Salapić Anto, umro 31. 12. 1991., star 21 god.
2. Čiča Ivan, umro 14. 01. 1992., star 52 god.
3. Galečić-Lončar Kata, umrla 22. 01. 1992., stara 84 god.
4. Mahač Stjepan, umro 20. 01. 1992., star 52 god.
5. Sabol Ivan, umro 26. 01. 1992., star 52 god.
6. Frigan Draga, umrla 23. 01. 1992., stara 81 god.
7. Jakšić-Kovačić Đuro, umro 18. 02. 1992., star 63 god.
8. Munić Ivan, umro 29. 01. 1992., star 83 god.
9. Gazdek Danijel, umro 16/17. 01. 1992., star 56 god.
10. Živković Nikolina, umrla 20. 01. 1992., stara 7 god.
11. Čvorig Kata, umrla 19. 02. 1992., stara 82 god.
12. Jurec Stjepan, umro 16. 02. 1992., star 77 god.
13. Ferencak Marija, umrla 04. 02. 1992., stara 79 god.
14. Krpanić Mijo, umro 02. 02. 1992., star 89 god.
15. Fürst-Margetić Tomo, umro 24. 01. 1992., star 80 god.
16. Marušić Marija, umrla 11. 02. 1992., stara 58 god.
17. Smok Stjepan, umro 20. 02. 1992., star 72 god.

MATIČNI URED

Fotografije za dokumente

Studio Express

• COLOR

• GARANCIJA KVALITETE

• OVLAŠTENI FOTOGRAF Polaroida

foto VERICA

41270 DUGO SELO - B. BOBINEC 9

Skela u Oborovu

Skela u Oborovu, nakon kraćeg prekida ponovo prevozi. Putujete li iz Dugog Sela prema Sisku ili Velikoj Gorici najbrže i najjeftinije ćete tamo stići koristeći skelu.

Ona prevozi cjelodnevno od 6 do 22 sata. Uredeni prilazi omogućuju pristup na skelu i najluksuznijim automobilima.

Cijene prijevoza su (za jedan smjer) slijedeće:

pješaci i biciklisti — 20 dinara
osobni automobili i traktori — 60 dinara
kamioni — 100 dinara.

Moguć je prijevoz do težine 10 tona.

Tužno sjećanje

na dragu suprugu, mamu i baku

BOŽICU DJIVAN

8. 3. 1987. — 8. 3. 1992.

Suprug, djeca i unuke

SJEĆANJE

BARICA KOBEREC

11. II. 1991. — 11. II. 1992.

Tvoji najmiliji

TUŽNO SJEĆANJE

na najmiliju i jedinu kćerku

NADU KRIŠTOF

16. 02. 1989. — 16. 02. 1992.

Prošle su tri tužne godine kako te nema među nama. Naš dom je pust i prazan bez Tebe i Tvojih toplih riječi i milog osmijeha. Uvijek si s nama u našim srcima. Mila i voljena otišla si, a s tobom sva naša radost i sreća. Duga i tužna staza nas vodi do Tvojeg tihog doma, a na poklon Ti donosimo cvijeće, svijeće i svoje suze.

Hvala ti na svemu što si nam u životu pružila i hvala svima koji posjećuju Tvoj tihi dom.

Tvoji najmiliji i neutješni
mama Dragica, tata Slavko te baka Ljuba

Sjećanje na voljenu mamu i baku

MARIJU REMENAR

7. 2. 1984. — 7. 2. 1992.

Tugujuća obitelj Remenar

MALOM MJESTU TREBAJU VELIKI LJUDI

Po »dobrom starom običaju« po- često upražnjavanom (da li i naslje- denom) za nekih prošlih vremena, dugo je trajalo sastančenje i nad- mudrivanje čelnika Zagrebačkog no- gometnog saveza s predstavnicima klubova svih rangova natjecanja. A, niti jednima, niti drugima nije bilo ni malo lako. Oni prvi (čelnici) imali su neugodnu i za sebe preuzetu zadaću da potonje doslovce prisile na odig- ravanje, unaprijed se to može reći, neregularnog, besmislenog i smiješ- nog prvenstva. A, signal da su uvjeti za pošto-poto igranje sazreli (da li?) stigao je od »gorika«, pa tu pogovora nije smijelo biti. Ljudi iz ZNS, preos- tali dio igrača, trenera i uprave kluba stavljeni su u ulogu pukih iz- vršitelja.

Za uzvrat milim je klubovi- ma ostavljena mogućnost podnoš- nja zahtjeva ZNS-u, a sve u cilju »od- stranjenja i prestanka« (što bi rekao Đuro nadrealista) od igranja. Dak- lem, ukoliko ocjenjujete da ne može- te igrati napišite zahtjev, ali baš ni- tko ne garantira da će u slučaju mo- žebitno izmjenjenog sustava natjeca- nja (što se drži za vrlo vjerojatno) ta- kav klub zamrznuti svoj status. Za

sada su samo zamrznuti odnosi iz- među klubova, ZNS-a i inih.

Da ne duljimo, nakon povuci-po- tegni rasprave odlučeno je da se 18 ZG prvoligaša (hrvatskih četvrtoliga- ša) podjeli u dvije skupine i da već 8. ožujka krene »prvenstvo«. Sve to ka- da već svakom prosječnom Hrvat- u najmanje pola godine nogomet nije na kraju pameti, kad od rujna prošle godine, kada je prekinuto prvenstvo nitko ne trenira i ne igra, kad su se aktivni igrači, treneri i funkcionari stavlili u službu obrane Domovine... No, naredba je naredba i valja je bez- pogovorno izvršavati.

Trenutno stvari u NK »Jedinstvo« stoje ni malo blistavo. Od prošlogo- dišnje izuzetno jake ekipe, koju su svi svrstavali među najveće kandida- te za prvaka, nedostaje gotovo polo- vica ljudstva. Trener i tri igrača od- sutni su već dulje vrijeme iz malo pri- je spomenutih i znanih nam razloga. Ponajbolji igrač silom je prilika bio natjeran da opravdano odseli na si- gurno. Jedan solidan igrač na zalas- ku karijere još razmišlja o aktivnom bavljenju nogometom, a jedan »mali domaći« oko kojeg i ne treba trošiti puno riječi, nakon »čak« dvije odig-

rane utakmice zbog neispunjenja ul- timativno postavljenih DM potraži- vanja seli (opet!) pod svjetla metropo- le (opet za dabe).

Pitanje financija je upravo ona stvar koja bi trebala mučiti ljude iz uprave kluba, a ne nogometne anoni- muse i uobrazenjake. Naime, prošle je godine Fond za kulturu i sport op- čine Dugo Selo doznačio ciglih 70.000 ondašnjih dinara. Ove godine još niti dinara, ali najavljuje se i obećava prvi »kontigent« CRD. Blaženi oni koji povjrovaše, a nevidješe!

Daklem, u takvoj situaciji preostali dio NK »Jedinstvo« vježba tri puta u tjednu u dvorani OŠ »Dugo Selo«, ko- joj klub ovim putem zahvaljuje na susretljivosti i ekspeditivnosti. Odig- rane su i dvije pripremne utakmice, i to sa »Sesvetama« (3:6) i sa hrvatskim drugoligašom »Tresnjevkom« (2:2). Za početak i nije bilo tako loše i obes- hrabrujuće, pogotovo ovaj spomenuti remis sa »zelenima iz Grabca«.

I još da ponovimo, prva prvenstve- na utakmica igra se na dan kada sla- vimo i hvalimo ljepši spol u Vukovini protiv tamošnjeg Borca. Prvi domaći nastup je tjeđan dana kasnije.

Zdenko Smolić

Dugoselsko, gostioničarsko političko raspredanje

Soc kave i pravednost

— Kaj ti je Štef, kaj glediš v tu praznu šalicu za kavu i ne odgovaraš na pozdrav? — obrati se lvek svom susjedu u kafiću.

— Mene pitaš?

— Tebe, da!

— Ah, zakaj?! — nastavi Štef, — naručil sem kavu i tak sem se zamislil kak se taj dinar menja, postaje sve manjši i manjši, kad postane kruna, bu na koncu pal na veličinu marke — poštanske. I dalje sem si zamislil kak se sad dinar skraćeno zove CRD, a kasnije se bu zval CRK, pak sem si pomislil da ga u Hrvatskoj buju zvali »crkavica« — isto kak nazivlu socijalnu pomoć...

— Kak je krenulo, bumo svi pocrkali, il od prosinca do prosinca bu- mo prosjaki — prekine ga Draž.

— A ja za svoju plaću mogu kupiti 150 kava — upadne Jankec.

— Kaj nisi rekel, Jankec, — sažaljivo će Imbrek, — da radiš v »Gorici«, pak bi ti platil pijaču?!

— Kaj se ne prijaviš na ured za prognanike, pak bi nekaj izvukel? — lukavo će Dragec i nastavi, — ak mogu dobiti pomoć oni koji nit su izbegli, nit oni koji su prognani, zakaj ne bi ti dobil, pa ti si domaći?

— Dosta s tim! — prekine ih Štef, — da dovršim kaj sem započel... I tak dok sem si ja gruntal i študijeral o kruni i kuni i o onome »U« v jed- noj i drugoj, zamislil, neki mi je fakn naočigled posrkal kavu i zbrisal i ostavlil mi samo soc... Sade mi niš drugega ni ostale, neg da si gatam iz šalice, — bu plača do konca meseca, il ne bu?

— I tak ti je naš Štefek ostal i bez kave i bez penez. — nasmije se Jura.

— Na kaj se ljudi srozaju, da mazneju kavu čoveku pred nosom — reče Francek.

— Taj jadnik sigurno je mesecima prijavlen na burzi, inače ne bi kral — naivno će Jožek.

— To tak mora biti, radi socijalne ravnoteže, kak je i do sad bile. Oni koji nemaju, moraju dati onima teri niš nemaju, pa makar na silu, tak da na koncu nitko niš nema — pokušava pravdu protumačiti Matek.

— Kaj ti znaš kaj je to socijalna pravednost, Matek? — podgrgljivo će mu Imbrek, i nastavi, — to ti je kad jadni naš Štefek dobije soc, a ne- ka vucibatina dobije kavu — i još to Štefek sam plati.

— Netko je izmuzel i stan, i hižu, i vikendicu od stare vlasti, a sade muze i od nove — ljutito će Štefek.

— Dragi moj sad su mnogi gardisti iz pozadine upali u stanove biv- ših jugooficijera, a oni »ki su zginuli pošteno, navik žive« po grobljima, ostavlil su svoje familije v barakami, a v novinama im ni imena ni spo- menuto... a hrabro su pali za one koji su i do sada uživali, a sirotinji i da- lje »bosanski grb« bez socijalističkih oznaka — još srditiše će Dragec.

Gdo nam je kriv kaj nisme na vreme shvatilil kaj je to »jurinizam«.

Za one kaj ne znaju; najcenjeniji pokret u neodemokraciji, koji propagira brzu promenu uverenja s posebnim naglaskom na moć snalaženja na temelju vlastite inteligencije, tj. račun drugega — kritički i stručno doda Jankec.

Sram te more biti! — agresivno će Jožek.

— Zar nisu nekiden rekli, da na koncu rata te buju pitali: dal si se boril v oslobodilačkom ratu? — reče Draž!

— Buju te »rešetali« kak Bog grešnu dušu na posljednjem sudu; gde si se boril? zašto? kako? dal si neprijatela uništaval vatrom nožem i kundakom, ili si ga uništaval materijalno? Za ovo zadnje postizu se naj- viša odličja — doda Jura.

— Tak ti je to, dok su jedni oslobadali saki pedalj hrvatske zemle i zauzimali zrušena i spaljena sela, drugi su svim raspoloživim sredstvima zauzimali svaki hrvatski kvadratni metar četverosobnih komfornih stano- va — doda Imbrek.

— Kaj bu boračkih penzija, više nego penez — doda zgražajući se Jožek.

— Dragi moj, to je nekaj kak tržišna ekonomija u smislu »snadi se družec«, pardon, snadi se gospodine. Gdo je imal — imal, a gdo ne bu imal, ne bu nigdar imal — mudro će Vincek. — Bogati postaju još bogati- ji, a siromašni još siromašniji. U prošlom sistemu bilo je zabranjeno is- korištavanje čoveka po čoveku, a u ovom bu obmuto — doda cinično Matek.

— Čkomi bedak, buju te zaprli — potihlo će Jožek.

— Kaj ti meni sam, čkomi, buju te zaprli! Svi misle da je demokracija anarhija. Eno nekiden malke je falile da jedan divlak ni ubil jednega inspektora policije. Kaj to nije anarhija?

— Je, i ja sem primetil da posle rata buju psihijatri i svećeniki imali pune ruke posla, a i pravnici i policajci, jer sve je više duševnih bolesni- kov — reče Jožek.

— Sam ak ne bu kak s komunizmom. I oni su nam od 1941-45. obe- čavali raj na zemli, i mi smo bedaki sledili zvezdu 50 punih let, — kak Sveta Tri krala, pak sme završili v štali. Celu vreme su nam govorili da živime v raju, a bili sme i goli i boski, kak Adam i Eva u Edenskom vrtu... Govorili nam o Obečanoj zemli, a vodili nas kak Mojsije Izraelce po pus- tinji, zedne i gladne — cinično će Matek.

— Kapital čeka na granici dečki, kaj ne znate?! — na to će Francek.

— Verovatno bu ponuden i Dugem Selu — reče lvek.

— Več je bil ponuden, ali ga na općini nisu hteli prihvatiti. Valda se bojiuju, da Duge Sele ne postane Long Village — doda Matek.

— Naj se brinuti, Duge Sele je bilo Duge Sele i nigdar niš ni ne bu neg obična Duga Palanka — ubaci se Jurek.

— Daj pištolu ovamo, bum od muke ispućal celi šaržer — ogorčeno će Imbrek. — Kaj si lud, buju te zaprli, norc jeden, ili te buju po najnovi- jem poslali po kazni na front — reče Jožek i doda — ak odeš, bu ti Bari- ca našla soca, il je bu neki perverznejak siloval...

— Niš se vi ne bojte za moju Baricu, nij ona te sreće, da bu silova- na..., a kaj se tiče onega, da me pošalju na front; nek me pošalju..., tak i tak mi moja Barica svaki den ispira mozak, — veli da sem nesposoben, kak nisem kak drugi ljudi, kaj ne idem na front, da kumu donesem bušili- cu, susedi parfem, a njoj pamu peglu — završi Imbrek.

— E, moj Imbrek, ti niš ne kužiš. Dečki se vraćaju s fronta s koje- kakvim suvenirima i s vlastitim trofejima — s bradama i s »rogovima«, pogotovo oni koji su doma ostavili mlade žene — ucviljene bele udovi- ce« — kaže Vincek.

— Dum, dum, dum...! E, tako! Policijoi! Gardoi! Gde si da me uhitiš?! Tu sem čekam! — hrabro i odvažno će Imbrek.

— Ajde, bedak jeden, kaj misliš, kude bi stigla naša policija, da čorkira sve lokalne norce. Kaj misliš da ima tak veliki rešt v Dugeme Se- lu u teri bi ih smestilil? — zapita ga prekoračajućim tonom Vladek.

— Morti ipak dojdu... Dum, dum, dum...! — uporan je Imbrek.

— Imbrek, Imbrek, to ti je bez veze kaj delaš — reče mu Jožek.

— To su ti pucnjevi v prazno — reče Štef.

— Kaj si ne pukneš u tu bedastu tintaru?! — reče Martin.

— E, da mu dragi Bogeč pamet prosvetli — reče Božek.

— Da mu svetleči metak pamet prosvetli, to bi mortu pomoglo — reče Matek.

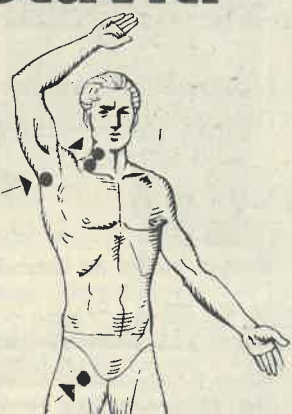
— Niš se ne bi pripetilo, i to bi bil pogodak vu šuple — završi Štef.

— Ja ne znam, sav je svet već totalno ponoril od tega rata, a mortu sme se taki i rodili — zaključil Božek.

Jura iz Trstenika

Oni koji znaju da osvježe, a oni drugi da nauče

Kako zaustaviti krvarenje?

Slika 1

Drago bi nam bilo da čitanjem »Dugosel- ske kronike« osvježite svoje znanje iz prve pomoći. Što je veći broj ljudi ospo- sobljen za pružanje jednostavne, ispravne i pravodobne prve pomoći, to je veća mo- gućnost spašavanja života ozlijeđenog ili pak njegovu invalidnost.

Svi koji znaju tri načina zaustavljanja vanjskog krvarenja, te znaju praktične rad- nje mogu lako zaustaviti krvarenje.

1. ZAUSTAVLJANJE KRVARENJA PRITIS- KOM PRSTIMA

Žila kucavica koja dovodi krv, pritisne se prstom ili prstima uz kost na kojoj leži (sl. 1).

— Krvarenje u ustima i dijelu glave zaustavit će se pritiskom na vratnu žilu ku- cavicu (sl. 2). Nikad se ne smiju istovre- meno pritiskati obe vratne arterije, jer bi time onemogućili dovod krvi u mo- zak.

— Krvarenje na rukama zaustavlja se pritiskom prstiju u pazušnu jamu ako je krvarenje u pazuhu i ramenu, pritisnut čemo u jamicu između ključne kosti i rebara

— Krvarenje na nogama zaustavit čemo pritiskom prstiju ili šake u preponi (sl. 3).

2. ZAUSTAVLJANJE KRVARENJA PRITIS- NIM (KOMPRESIVNIM) ZAVOJEM

Pri izvedbi pritisnog (kompresivnog) za- voja najprije se rana pokrije sterilnom ga- zom (sl. 4a) zatim na gazu staviti smotuljak tkanine (b), čvrsto poviti (c), tako da gazu utisne ranu i pritiskom zaustaviti krvarenje.

3. ZAUSTAVLJANJE KRVARENJA POD- VEZIVANJEM UDOVA

Ovim načinom zaustavljamo krvarenje dovodi se do potpunog protoka krvi u dije- lovima nižim od mjesta podvezivanja. Taj način čemo primijeniti kad je dio ruke ili noge odrezan ili otrgnut (amputiran) ili ako je prignječen pa se očekuje njegova am- putacija u bolnici.

Postupak je slijedeći: Krvarenje se pri- je zaustavi pritiskom prstiju ili šake. Tri do četiri prsta iznad oštećenja treba kožu za- štiti tkaninom, preko koje se stavi pod- vez.

— Podvezivanje Esmarkovom trakom — poveskom gumenog crijeva. Gumena traka — poveska, široka je oko 5 cm.

— Podvezivanjem platnenom trakom (sl. 5 i 6) Jačina stezanja ne smije biti prejaka ni- ti preslaba, a toliko da zaustavi krvare- nje. Krvarenje se može zaustaviti i pri- ručnim materijalom (remen, trokutna marama, rupčić, kravata i drugo što nam je pri ruci).

Poslije podvezivanja mora se na papir ili na kožu ozlijeđenog napisati dan, sat i minuta kada je traka postavljena.

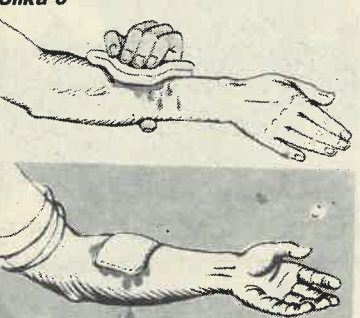
Marijan Kutleša

Slika 2

Slika 3

Slika 4

Pjesme s borbenih linija

Martin Matić, zapovjednik III vo- da I čete u Dugoselskom batalju- nu, na novljanskom bojištu, u tre- nucima odmora prebire po svojim mislima, a očitovanje njegovih razmišljanja i raspoloženja su sti- hovi i pjesme koje tamo piše. Mi ovaj puta objavljujemo dvije nje- gove novljanske pjesme.

Dugoselskoj I četi

I u paklu ovog rata
pojavi se točka svijetla,
dok studeni vjetar brije
hrabro stoji Prva četa.

Dugoselski to su momci
i ponos i dika
dok na čelu imaju
Brka zapovjednika.

Pod čizmama snijeg škripi,
a hladnoća lice grize
mi branimo našu zemlju
za nas nema krize.

Nema »Čedo« ici dalje
bolje ti je nazad ici
svejedno ti nema spasa
Prva će te četa stići.

Martin Matić

RATNIKOVE SUZE

Stajao je mladi bojnik
u blizini sela svoga
i gledao tužnu sliku
svoga doma spaljenoga.

O svojima ništa ne zna.
Da li su bar negdje živi?
Svuda samo nijema pustoš
malog sela u nizini.

Sjećao se mladi bojnik
svoga što je lijepo bilo
i strahota ovog rata
koje je sam proživio.

Dvije suze kliznule su
niz obraze njemu
žalio je za djetinjstvom
žalio je svoju zemlju.

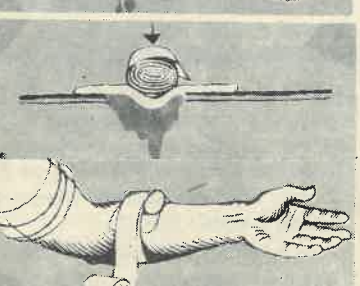
Martin Matić, zap. III voda
I čete

Slika 5

Slika 6

Slika 4

Matičarska služba

DO DOMOVNICA ČEKANJEM

U zgradi Skupštine općine, uzduž hodnika ispred Matičnog ureda takve su u posljednje vrijeme gužve da se jedva može proći. Na domovnice čeka se i do tri sata, i to u pravilu zbog toga što jedna osoba obično dođe tražiti i po pet, pa i više domovnica. U nešto više od mjesec dana dugoselski Matični ured izdao je oko 1.800 domovnica. Dnevno se izda po sedamdesetak domovnica, a ponedjeljkom i dvostruko više. Izdavanje svake domovnice plaća se 200 dinara, a sa susjedovom osobnom kartom može se podići i njegova domovnica. S obzirom na navalu u Matičnom uredu od nedavno radi još jedna radnica, tako da na tim poslovima danas rade tri radnice. To je maksimum koji općinska uprava može danas zaposliti na tim poslovima, jer nema otvaranja novih radnih mjesta. Izdavanje domovnica u Dugom Selu usporava i činjenica da se upisani mora često tražiti u više knjiga državljanina, jer ih je čak 13, prema matičnim područjima. A mnogi ne znaju u kojoj su upisani.

Valja reći da mnogi često čekaju i uzalud. Ispostavi se da oni tu u Dugom Selu nisu upisani u knjigu državljanina te im ni domovnica ne može biti izdana.

Kada se odlučite pribaviti domovnicu, a to činite samo onda ako vam je ona uistinu trenutno potrebna, tada obavezno povedite računa o sljedećem: Prema Zakonu o državljanstvu do 1947. i 1948. g. državljanin su upisivani u knjigu državljanina gdje su se zatekli, bez obzira na to gdje su rođeni. Svi rođeni poslije navedenih godina su upisani u knjige državljanstva tamo gdje su im roditelji bili 1947. i 1948. g. To vrijedi za sve rođene do rujna 1972. g. Od rujna 1972. g. do 8. listopada 1991. g. djeca su upisivana u knjigu državljanina tamo gdje su im roditelji u trenutku njihova rođenja imali prebivalište. (To znači da se netko mogao roditi i u Vukovaru, on je ako su mu roditelji imali prebivalište u Dugom Selu u njemu i upisan u knjigu državljanina). Od 8. listopada 1991. g. djeca se upisuju u knjigu državljanina u mjestu gdje se i rode.

Izdavanje domovnice može se tražiti i pismenim putem. Tada se ona dostavlja na kućnu adresu pouzecom, i to u roku od 8 dana.

U poslove Matičnog ureda potpada i izdavanje domovnica ljudima iz križnih područja te iz danas nama susjednih država nekadašnjih susjednih republika. Svi oni podnose posebne zahtjeve.

Stalno gužva na hodniku

ban zahtjev dugoselske Policijske stanice, koja autonomno odlučuje o tome kome će odobriti izdavanje domovnice. Dugoselska policija je do sada dala odobrenje u oko 500 slučajeva te dala nalog Matičarskoj službi da izda domovnice. Saznajemo također da je Policijskoj stanici Dugo Selo podneseno čak 1300 takvih zahtjeva.

Naš savjet građanima je: ukoliko vam domovnica trenutno nije neophodna odgodite njeno podizanje za vrijeme kada će biti manje gužve i manje čekanja.

Nova knjižnica u proljeće

Iz premalenog, skućenog i neodgovarajućeg prostora dugoselska narodna knjižnica seli u novi prostor, čije je uređenje u tijeku. Radi se o prostoru u samom središtu Dugog Sela, u zgradi bivših društveno-političkih organizacija, ili točnije u dijelu iznad SDK. Biti će tu na jednom mjestu biblioteka, čitaonica i dječji odjeljak. Ovoga proljeća taj novi prostor će »proraditi«.

Čitaonica u tom novom prostoru će imati dvije funkcije: korištenje enciklopedijske i leksikografske građe, koja se ne posuđuje ni u jednoj biblioteci, a koje koriste učenici i studenti, te za čitanje dnevnog i tjednog tiska. U odjeljku za djecu biti će slikovnice koje će oni moći gledati i prebirati, a vjerojatno i video s crticama. U novom će prostoru knjižnica, za razliku od sada, raditi cjelodnevno. Biti će to, u to smo sigurni, jedno novo, zanimljivo i vrijedno okupljalište svih ljubitelja pisane riječi. Znatna dio potrebnog novca dao je Republički fond za kulturu, zatim općinski Fond za kulturu, a na razne načine pomogla su i još uvijek pomažu i dugoselska poduzeća.

Povezano s uređenjem tog prostora, koje obuhvaća i znatnije građevinske zahvate, iz tog je prostora sporazumno preseljen i općinski sindikat. Preseljen je u prizemlje zgrade Narodnog sveučilišta. Za taj prostor u zgradi bivših DPO se inače vodi sudski spor. Ukoliko sindikat dobije sudski spor on će postati vlasnikom prostora u koji se uselio, a ukoliko ga izgubi morati će se iz njega iseliti.

Uspoređujući li se knjižnice naših susjednih općina s ovom našom starom današnjom tada ova naša dugoselska vidno zaostaje i glede veličine prostora i glede njene uredenosti. No što se tiče opskrbljenosti s knjigama ova naša dugoselska ima relativno dosta naslova, i to posebno zadovoljavajući broj novih naslova. Valja reći da je taj fond knjiga posebno obogaćen tijekom posljednje tri godine, i to uglavnom novcem iz republičke i općinske blagajne za kulturu.

Samo uređenje knjižnice stručno vodi i nadzire Matična služba knjižnica grada Zagreba, s time da o svemu tome skrbi dugoselsko Narodno sveučilište.

U trenutku otvaranja knjižnica će biti obogaćena sa oko tisuću naslova, s knjigama preuzetim iz bivšeg Doma JNA. A određeni broj knjiga pokloniti će dugoselskoj knjižnici i Nacionalna i sveučilišna biblioteka iz dijela svog suviška.

Građevinsko uređenje i postavljanje polica biti će okončano do sredine ožujka. Potom predstoji najmanje jednomjesečni rad na ostručavanju i katalogiziranju knjiga.

Uređenje prostora za knjižnicu i čitaonicu sve bliže okončanju

Mladenac u vojačkoj odori

Rat je u Hrvatskoj. Mladost Hrvatske je u ratu. Bori se za dobro, za mir, za svoje postojanje. Ulog za to je vrlo visok – vlastiti životi. Hrvatsku mladost u tome pokreće ljubav prema svojim bližnjima, prema svojem narodu i domovini. Ljubav pokreće najbolje, najljepše i najplemenitije osjećaje u čovjeku.

Danas se ta ljubav, pri svom javnom očitovanju, iliti vjenčanju, oblači i u vojničke odore. Očitovanje je to i činjenica da ta odora ima visoko rangirano značenje u svijesti mladih ljudi, da su oni koji je nose spremni to i javno iskazivati u najsvečanijim trenucima svoje mladosti i svoje ljubavi.

Zbog toga posebno bilježimo i prvo vjenčanje u Dugom Selu u kojemu je mladenac bio u vojačkoj odori. MILAN VEŠLIGAJ, inače zaposlen u HŽP, a kao vojak djelujući u dugoselskoj jedinici na novljanskom ratištu,

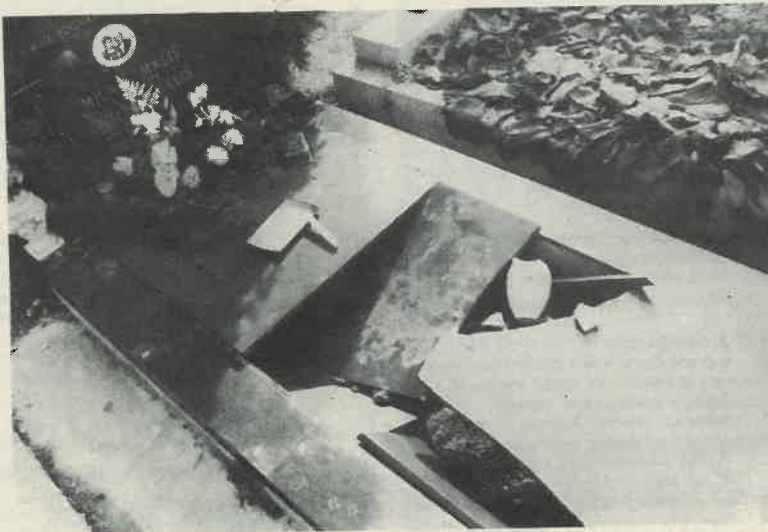

oženio je Ankicu Čizmek iz Zagreba. Svatovi jedva da su se razišli a Milan se morao vratiti u svoju jedinicu. No doći će mir u kojemu će, a to im iskreno želimo, naši supružnici živjeti svoje sretne dane u Velikoj Ostrini.

Vandalizam na groblju

Na dugoselskom Novom groblju učinjen je vandalizam. Na prvim linijama grobova polja jedan i dva, gledano s istočne strane, vidljiva su oštećenja na 25 grobnica. U pravilu se ne radi o nekim većim oštećenjima.

Uglavnom su oštećeni lampaši vaze i figure na grobnicama. Počinitelji su to činili nekako redom, tamo gdje su krenuli činili su to od grobnice do grobnice. Dojam je da se radilo o pukom nasilničkom izživljavanju. Uvidaj na groblju i istragu provode radnici dugoselske Policijske stanice. Od radnika zaposlenog na groblju saznali smo da postoji i jedan očevidac tog nedjela, koji kaže da su iz šume izašla dva dječaka stara oko petnaest, a možda i koju godinu manje, i koji su to učinili u petak 14. veljače u kasnim poslijepodnevima satima.

Žardinjere pokupljene s ulica

Ono što bi se reklo preko noći nestale su žardinjere prije kratkog vremena postavljene na više mjesta u Dugom Selu. Nabavljeno ih je bilo dvadesetak. Svaki mjesec, u prosjeku, totalno su bile uništene po dvije, neke i na način da su ih naši snažni momci, neki i u maskiranim odorama, podizali i zatim ispuštali iz ruku, ispuštajući na taj način njihovu čvrstoću. Žardinjere bi obično pri toj probi pale na ispit. Čovjek sa strane može samo reći da to bijaše uludo rasipanje snage, i to u razrušenoj domovini, kojoj je svaki djelić snage više nego li neophodan za obnovu i izgradnju.

Da bi sačuvali preostale žardinjere općinski Fond komunalnog gospodarstva koji ih je i nabavio, otpremio ih je na novo groblje, da njega rase i ukrašavaju. Tamo će vjerojatno biti zaštićenije od našeg lokalnog egzibicionističkog vandalizma.

Dugoselska kronika

Osnivač glasila: SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO

Izdavač: NARODNO SVEUČILIŠTE DUGO SELO

VJEĆE GLASILA: Jadranko Cmić, Tomislav Gale, Marijan Galeković, Ivica Konjević, Nada Kozić, Ivan Pandžić (predsjednik), Zvonimir Šimunović, Stipe Velić i Borislav Zorić

REDAKCIJA: Marijan Galeković, Ivana Hrelja, Božidar Jakopović, Jadranko Kereković, Maja Končić-Cmić, Ivica Konjević, Nada Kozić, Predrag Mikulčić, Ivan Pandžić, Zdenko Smolić, Velimir Sruk, Marin Šarec, Nikola Tominac i Dada Žecić.

Glavni i odgovorni urednik: Marijan Galeković

Grafički urednik: Ivan Glad

Adresa uredništva: Dugo Selo, Braće Bobinec 21a. Tel. 750-419

List izlazi jednom mjesečno. Jednogodišnja pretplata za izuzetstvo 300 dinara, a za inozemstvo 1000 dinara. Pretplate se šalju na žiro račun: Narodno sveučilište Dugo Selo, broj: 30111-603-6553, Dugo Selo

Tisak: HRVATSKA TISKARA, Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4. Naklada tiska 2.500 primjeraka.